

ΜΑΧΗΤΗΣ

15ΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ : Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ	Φύλλον 19ον	Τιμή φύλλου δραχμ. 1500
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ	ΕΤΟΣ Β'	Χανιά 15 'Ιανουαρίου 1950

ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΑΝΑΤΤΑΥΟΝΤΑΙ

Ἐν ὅψει τῶν ἐκλογῶν εὐρισκόμενα ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς χώρας ἤρχισαν νὰ προετοιμάζονται πυρετωδῶς δι' ἕναν σκληρὸν ὡς προβλέπεται προεκλογικὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον πρῶτος ὁ κύριος Τσαλδάρης ἤρχισεν συναισθανόμενος τὴν κρίσιμον θέσιν τοῦ κόμματός του, περιερχόμενος τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑποσχόμενος ἐπιγεῖους παραδείσους ἀφοῦ αὐτὸς πρῶτος περιήγαγεν τὸν τόπον εἰς τὴν πλέον ἀθλίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως κατάστασιν. Αἱ προσεχεῖς ὁμως ἐκλογαὶ δὲν θὰ ἔχουν ἀλλὰ οὔτε καὶ πρέπει νὰ ἔχουν τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὰς παλαιότερας. Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ ἢ μεταπολεμικὴ ὡς καλεῖται, ἐδημιούργησε μίαν νέαν κατάστασιν τὴν ὁποίαν τὰ κόμματα τῆς χώρας δὲν δύνανται νὰ παραβλέψουν. Ἰδιαιτέρως δὲ τὸ ἱστορικὸν κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ στὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ κατανοήσῃ τὴν πραγματικότητα αὐτὴν ὡς ἔχει καὶ νὰ σπεύσῃ ἀμέσως νὰ τεθῇ ἐπικεφαλῆς ὡς πάντοτε ἔπραξε τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἀφοῦ πρῶτον μέσα εἰς τοὺς κόλπους του ἐπιφέρει μίαν ἀλλαγὴν ἀνταποκρινομένην πλήρως πρὸς τὴν πολλὰκις ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀρχηγοῦ διὰ μίαν ἀνανέωσιν στελεχῶν τοῦ κόμματος, ἥτις θὰ σταθῇ ἀληθὴς ἀναγέννησις δι' αὐτό. Τὰ μέσα καὶ αἱ μέθοδοι ποὺ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν σήμερον ἀπὸ ἕναν πολιτικὸν ὀργανισμόν ὅστις φιλοδοξεῖ δημοκρατικῶς τῷ τρόπῳ νὰ ἐκλέγῃ καὶ νὰ κυβερνήσῃ, ὅταν μάλιστα συμβαίῃ νὰ ἔχῃ ἱστορίαν καὶ πα-

ράδοσιν λαμπρὰν ὁ ὀργανισμὸς αὐτός, δὲν πρέπει νὰ εἶναι τυχαῖα οὔτε καὶν πρόχειρα.

Χρειάζεται νὰ μελετηθῇ καὶ νὰ ἐκτεθῇ ἐν πλάτει εἰς τὸν λαὸν ἐν πρόγραμμα θετικῆς λύσεως τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ προβλήματος ἐθνικοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ συγκεκριμένον χωρὶς τὴν συνήθη τῶν προεκλογικῶν κομματικῶν προγραμμάτων γαρνιτούρα τῶν ἀφειδῶν ὑποσχέσεων. Χρειάζεται τώρα παρὰ ποτὲ νὰ ὑψωσῇ τὸ κόμμα τὴν σημαίαν μιᾶς φιλοπροόδου λαϊκῆς πολιτικῆς πλήττουσα ἀμειλίκτως τοὺς μεγαλοσχήμονες μεγιστάνες τοῦ χρήματος, τοὺς πολυσχειδεῖς ἀπαταιώνας, κλέπτας, καταχραστὰς καὶ λαθρεμπόρους τοὺς νοσταλγοὺς ἀνόμων, ἀντικοινοβουλευτικῶν καὶ δικτατορικῶν λύσεων οἵτινες κατῳρῶσαν μὲ καταπλήσουςαν ταχύτητα νὰ ἐκμεύσουν τὴν δῆθεν ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ ὑποσχεθοῦν εἰς τὸν τάλαιπωρὴν ἑλληνικὸν λαὸν ποὺ ἀδημονεῖ νὰ ἐκλέξῃ τοὺς αὐριανοὺς κυβερνήτας τοῦ τὸ πλειοψηφικὸν ἐκλογικὸν σύστημα τῶν «καλλιστείων».

Χρειάζεται ἀκόμη νὰ πιστέψουν ὅλοι οἱ κομματικοὶ παράγοντες τῶν Φιλελευθέρων ὅτι ἡ ἐποχὴ τῆς μικροπολιτικῆς συναλλαγῆς παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί καὶ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ζητᾷ ἀπὸ αὐτοὺς τὸ παράδειγμα τῆς ἱσχυροῦς ἐργασίας καὶ τῆς γονίμου δράσεως ἐπάνω εἰς τὰ φλέγοντα ζωτικώτατα ζητήματα τοῦ τόπου. Μία ἐπανάστασις μέσα εἰς τὰ σπλάχνα τοῦ κόμματος εἶναι καιρὸς νὰ ἐκδηλωθῇ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
“Όργανον αγώνος της Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Έλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κακατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτησία Δραχμ. 30.000

Έξάμηνος » 15.000

Ο ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΕΛ. ΝΕΟΛΑΙΑΝ

Δημοιεύομεν κατωτέρω έπιστολήν του φαρμακευτικού συλλόγου προς τὸ Έργατικόν Κέντρον Χανίων καί τὸν Σύλλογον Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων, διὰ τῆς ὁποίας καταγγέλου τὴν μετὰ τοῦ ΙΚΑ σύμβασιν διὰ τὴν προμήθειαν φαρμάκων εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους, ἵνα λάθουν γνῶσιν οἱ ἀρμόδιοι καὶ ἐνεργήσουν τὰ θέοντα. Διότι δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε διὰ μίαν στιγμὴν νὰ μείνουν οἱ ἐργάται μας χωρὶς περίθαλψιν καὶ φάρμακα καὶ πρὸ παντὸς εἰς μίαν τόσον δυσχερῇ περίοδον. Πρέπει νὰ εὐρεθῶν οἱ ὑπεύθυνοι, ποιοὶ εἶναι καὶ πῶς ἐξωθῶν τὰ πράγματα εἰς τοιαύτην κατάντην.

Πρὸς τὸ Έργατικόν Κέντρον
Χανίων καὶ Σύλλογον Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων

Εἰ ταῦθ' α

Κύριε Πρόεδρε,

Κατόπιν τῶν ἱεῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ι.Κ.Α. νὰ περικόψῃ ἐκ τῶν λογαριασμῶν χρηματικὰ ποσὰ ἐπειδὴ ἔχορηγῶμεν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ φάρμακα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἰατρῶν παρὰ τὸ Συνταγολόγιον τοῦ Ι.Κ.Α. τὸ ὁποῖον ἔχει συνταχθῇ τὸ 1938 καὶ ἀπὸ τότε ἦτο πλημμελὲς καὶ λίαν περιορισμένον καὶ προβληματικὸν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν θεραπευτικῶν ἀναγκῶν τῆς ἐποχῆς του, πολλῶ δὲ μᾶλλον τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν.

Ἐπίσης περιέκοψαν ἐκ τῶν λ)σμῶν χρηματικὰ ποσὰ μὴ ἀναγνωρίζων διακρίσεις ποιότη-

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΟΜΟΡΦΟ ΚΟΣΜΟ...

Σ' αὐτὸ τὸν ὁμορφὸ κόσμον
ποὺ ψάλλουν γλυκὰ τὰ πουλιὰ
τὴ κοίμα νὰ ζοῦμε μὲ πόνον
χωρὶς ἀγάπης μωσχοβολιὰ

Σ' αὐτὴ τὴν ὁμορφὴν πλάσιν
π' ἀνθίζουν νὰ κρίνα ἀπαλὰ
καὶ ἡ φύσις ὅλη ἔχει γιορτάσει
μαζὶ καὶ ὁ οὐρανὸς ψηλὰ

Τι κρίμα νὰ ζοῦμε στὸ μῖσος
στοῦ πολέμου τὴν ἀγρία φω-
τὶα
ἢ καρδιὰ νὰ παγώνῃ στὸ στή-
θος
στῆς θδύνης τὴ μαύρην νυχτιά

Νὰ ποτίζει τὸ αἷμα τὰ χόρτα
τὴ φρίκη! νὰ πέφτουν κορμιὰ
κορμιὰ ποὺ ἐζούσανε πρῶτα
νὰ σκεπάξῃ θ' νάτου ἔρμιὰ

Μανάδες νὰ κλαῖν τὸ χαμό
του
ἀδερφὲς καὶ παιδιὰ ὀρφανὰ
καὶ παρθένες σεμνὲς τὸν καλὸ
τους
νὰ θρηνοῦν μέρα νύκτα θλιφτὰ

Πλληλχάρει νὰ λυώνουν στὸ
στρώμα

χωρὶς πόδι καὶ μὲ πόνους φρ
|κτοὺς
μὲ πληγὲς ἀνοιχτὲς στ' ὅλο
|σῶμα
ἀπ' τίς σφαῖρες μὲ δόγγους
|πνιχτοὺς.

Φτάνει πιά φτάνει ἀδελφίκα
ἡσυχάστε τὸ χαλασμὸ
ἔκετεύω πιαστήτ' ἀπ' τὰ χέρια
νὰ ἡ καρδιὰ σας ποθεῖ λυτῶ
|μὸ

Μπροστὰ σὶδ Σταυρὸ στὴ ση
|μεία
γονατήστε μαζὶ ταπεινὰ
καὶ ὀρκιστεῖτε: μιὰ νέα ἡμέρα
στὴν Ἑλλάδα νὰ φέξῃ ξανὰ

Στὰ χαλάσματα πάνω ὤψωστε
μιὰ καινούργια Ἑλλάδα λαμ-
|πρή
θᾶν' ἀντράνταχτη ἂν τὴ θε-
|μελιώστε
στῆς Ἀγάης τὴν Ἀρετὴ

Σ' αὐτὸ τὸν ὁμορφὸ κόσμον
ὅ' αἶψα κανεὶς πιά νὰ ζῇ
ἀφοῦ στῆς ἀγάπης τὸ δρόμο
ὅ' αἰσθίζομε ὅλοι μαζὶ
«ΝΗΡΙΗΣ»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.
κ. Συνδρομηταὶ καὶ οἱ ὑ-
πεύθυνοι τῶν τομέων,
ὅπως μᾶς ἀποστείλωσι
τὸ ταχύτερον τὰς συν-
δρομὰς των, ἢ τὰς εἰσ-
πράξεις καθόσον μόνον
ἐξ αὐτῶν ἀντιμετωπίζον-
ται αἱ δαπάναι τοῦ περι-
οδικοῦ.

Τ' ἀνωτέρω σᾶς γνωρίζομεν
ἵνα μὴ νομισθῇ ἐκ μέρους σας
ὅτι δὲν θέλομεν νὰ προσφέρω-
μεν τὰς ὑπηρεσίας μας εἰς τὴν
παραγωγικὴν τάξιν τῶν εργαζο-
μένων μέλη τῆς ὁποίας ἀποτε-
λοῦμεν καὶ ἡμεῖς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

των καὶ ποσότητος φαρμάκων,
ἀλλὰ ἀξιοῖ νὰ χορηγοῦνται τὰ
πλέον εὐτελεῖ τοιαῦτα εἰς τοὺς
ἡσφαλισμένους τοῦ χάριν οἰκο-
νομίῶν.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα
νὰ ἀνεχθῶμεν τοιαύτην κατὰ-
στασιν δηλ. νὰ ἔχωμεν δύο ποιο-
τητας φαρμάκων καὶ δύο τρό-
πους ἐξασκήσεως τῶν ἐπαγγελ-
ματικῶν μας καθηκόντων ἥτοι
ἓνα διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους
τοῦ ΙΚΑ καὶ ἄλλον διὰ τὴν ἰδιω-
τικὴν μας πελατείαν, εὐρισκόμε-
θα εἰς τὴν ἀνάγκην πρὸς τὸ συμ-
φῆρον τῶν ἡσφαλισμένων νὰ κα-
ταγγείλωμεν τὴν σύμβασιν καὶ
νὰ μὴ δεχθῶμεν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ι.Κ.Α.
νὰ τεθοῦν περιορισμοὶ εἰς τὴν
θεραπευτικὴν τῶν ἰατρῶν, ἀλ-
λὰ αἱ συνταγαὶ νὰ ἐκτελῶνται
ὡς ὁ ἱατρὸς ἀναγράφει μὲ ὅλα
τὰ φάρμακα χωρὶς νὰ ὑπέχωμεν
ἡμεῖς εὐθύνας διὰ τὸ κόστος αὐ-
τῶν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΝ

7ον

Εἰς τὸ σημερινὸν στάδιον ἀναπτύξεως τῆς χώρας μας, μεροῦς νὰ διακρίνωμεν δύο εἰδὼν ἐπιχειρηματίας. Τὸς ἀτομικοὺς καὶ συλλογικοὺς. Πῶς συγκεκριμένα, τοὺς ἐπιχειρηματίας τοὺς βασιζομένους εἰς τὸ κέρδος καὶ ἐκείνους ποὺ βασιζοῦνται στὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδίων τῶν ἰδιοκτητῶν, τούτέστιν τῶν συνεταίρων. Οὗτω μεροῦς νὰ διακρίνωμεν ἀντιστοιχῶς καὶ δύο εἰδὼν ἐπιχειρήσεις. Ἐκείνας αἱ ὁποῖαι βασιζοῦνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ κέρδος τὸ ὅποιον πραγματοποιεῖται κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἀποβλέπουν, ὅπως εἶναι αἱ πάσης φύσεως βιομηχανικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ ἐταιρίαι (μετοχικαὶ, τραπεζικαὶ ἢ κηδορῶς ἀτομικαὶ) καὶ τὰς συνεταϊριστικὰς αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἁμείων σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν ὡς εἰπομεν τῶν ἀτομικῶν μικροἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι συμπτύσσονται εἰς ἐνιαίαν ἐπιχείρησιν (τῶν συνεταϊρισμῶν) διὰ τὴν ἁμοιβαίαν ὑποστήριξιν καὶ τὴν συνεργασίαν των.

Καταλήγομεν συνεπῶς εἰς τὰ ἑξῆς βασικά χαρακτηριστικά ἑκάστου εἶδους ἐπιχειρήσεων. Αἱ ἀτομικαὶ ἐπιχειρήσεις βασιζοῦνται εἰς τὴν ἐννοίαν τοῦ κέρδους, τὸ ὅποιον πραγματοποιεῖται κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς παραγωγῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἐμπορευμάτων. Ἀντιθέτως οἱ συνεταϊρισμοὶ παραγωγῶν, βασιζοῦνται εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας ἐξυπηρέτησιν τῶν συνεταίρων.

Ἐπίσης εἰς τὴν μὴ συνεταϊρικὴν ἐπιχείρησιν, ὅλοι οἱ μέτοχοι συμπτύσσονται εἰς ἓν ἐνιαίον σύνολον ἀπρόσωπον τὸ ὅποιον κατέχει ἢ τὸ ὅλον τῆς ἐπιχειρήσεως (ἀτομικὴ ἐπιχείρησις) ἢ μέρος ἀκαθόριστον καὶ διάχυτον ἐντὸς τοῦ συνόλου ἐνῶ εἰς τὸν συνεταϊρισμὸν ἕκαστος συμβλλόμενος διατηρεῖ τὴν αὐτοτέλειάν του, ἰδίαν ξεχωριστὴν παραγωγικὴν μονάδα καὶ συνεπῶς δὲν ὑπόκειται εἰς πλήρη ἐξάρτησιν ἀπὸ κανένα. Κυρίως δὲ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν συνεταϊρισμὸν εἶναι μέσον ἀναπτύξεως τῆς ἐξωριστικῆς ἀτομικῆς τοῦ ἰδιοκτησίας. Οὕτε ὁ συνεταϊρισμὸς γίνεται φορεὺς προόδου, κυρίως διὰ τὴν ὑπαίθριον, ἀντικαθιστὰ δὲ λογικῶς καὶ μὲ πλήρη συνέπειαν διὰ τὴν ἐποχὴν μας—ἐποχὴν τῆς δημοκρατίας—καὶ ἰδιαιτέρων διὰ τὴν χώραν μας, τὴς μεγάλης ἀγροτικῆς ἐπιχειρήσεως ὡς εἶναι τὰ τοιφλίκια, φάρμες, λατομύντια κλπ. Βάσει τούτων δὲ συνεταίρειται καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ συνεταϊρισμοὶ ἀναγκαιῶς ἀποτελοῦν ἓν ἐκ τῶν σταθεροτέρων βέθρων τῆς Δημοκρατίας, ἐφ' ὅσον κατοχειρῶνουν καὶ ἀναπτύσσουν τὴν οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν τῶν ἐργαζομένων.

Πέραν τούτου πρέπει νὰ διαπι-

στώσωμεν ὅτι οἱ συνεταϊρισμοὶ μικροπαραγωγῶν, ἀποτελοῦν σπουδαῖον παράγοντα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου μας, καθόσον παρέχουν τὰ συλλογικὰ μέσα εἰς ἕκαστον παραγωγὴν διὰ ν' ἀναπτύξῃ τὴν παραγωγὴν του. Τὰ μέσα αὐτὰ μόνος τοῦ ὁ καθ' ἑναὶ δὲν μπορούσε νὰ τὰ ἔχῃ. Οὕτω λοιπὸν ὁ συνεταϊρισμὸς ἐνέσχυε ἐν ἀνάγκῃ μετὰ τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν καὶ τὴν ἀνάγκην χρησιμοποιοῦσας εἰς τὴν παραγωγὴν τελείᾳ ὀπιομένων μέσων (ἐλαουργεῖα, ἀποθήκαι, οἰνοποιεῖα, τραπεζαί, λιπασματα κλπ.).

Φυσικὰ οἱ συνεταϊρισμοὶ πρέπει νὰ καταστῶν ἀκόμα περισσότερον ἀντικείμενον μελέτης καὶ ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τοῦ κράτους τὸ ὅποιον πρέπει νὰ καθορίσῃ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἐν γένει κρατικῆς πολιτικῆς, σαφῶς συνεταϊριστικὴν πολιτικὴν.

Ἐξ' ἴσου βεβαίως πρέπει νὰ προσέξωμεν καὶ τὴς ὁποῖας ἀνιφέρωμεν παρεπάρων, τὴς μὴ συνεταϊριστικῆς. Πρέπει ν' ἀντιληφθῶμεν ὅτι καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις αὐταὶ ἐν τῷ συνόλῳ των, ἀποτελοῦν σημαντικοὺς παράγοντας τῆς ὅλης ἐθνικῆς οἰκονομίας. Τὰ χίλια λόγου χάριν ἐργοστάσια βιομηχανικῆς ἐν γένει παραγωγῆς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τὴν χώραν μας, ἀπαρτίζουν ἐν τῷ συνόλῳ, τὸν βιομηχανικὸν ἐξοπλισμὸν ταύτης. Τυχὼν καταστροφὴ τούτων, εἶναι φοβερὰ ζημιά διὰ τὸ ἔθνος, ὡς καὶ ἡ ἀνὰπτύξις τούτων σημαίνει εὐημερίαν κατ' ἀρχὴν. Ἀν τῶρα συμφέρι περισσότερον διὰ τὸ ἔθνος νὰ εὐρίσκοντο εἰς ἰδιωτικὰς χεῖρας ἢ νὰ κρατικοποιηθῶν ἢ νὰ ὑπαχθῶν εἰς ἓνα αὐστηρὸν ἔλεγχον τιμῶν καὶ ποιότητων, τούτο ἀποτελεῖ ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποῖου βαρύνουν κυρίως οἱ ἐξῆς παράγοντες. 1) Τὸ στάδιον βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως εἰς τὸ ὅποιον εὐρισκόμεθα. 2) Ἡ κατάσταση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ 3) Ἡ ὅλη νοοτροπία καὶ ψυχολογία τοῦ λαοῦ μας.

Ἐν πάσει ὅμως περιπτώσει κατὰ τὴν γνώμην μας εἰς τὴν χώραν μας σήμερον θεὰ πρέπει ἀφοῦ συγκροτήσωμεν ὑγιεῖς κρατικὸν μηχανισμόν μὲ νέον πνεῦμα καὶ κατάλληλον νομοθεσίαν, νὰ ἐπιβάλλωμεν αὐστηρὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν τιμῶν ὡς καὶ εἰς τὰς ποιότητας, ἀφίνοντας κατὰ τ' ἄλλα εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας ἐπαρκῆ πρωτοβουλίαν. Εἰς τὸν τομέα ὅμως τῆς βαρεῖας βιομηχανίας, ἢ πλήρης κρατικὴ παρέμβασις βάσει σχεδίου καὶ μὲ συγκροτημένα ὄργανα, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Τέλος πρέπει νὰ καταβληθῇ κάθε δυνατὴ προσπάθεια πρὸς μείωσιν τῶν δαμοσυντηρητῶν βιομηχανιῶν, μὲ παράλληλον ἀνάπτυξιν βιομηχανιῶν ἱκανῶν νὰ συντηρηθῶν μόναι των, ὡς εἶναι αἱ βιομηχαναὶ ἀγροτικῶν προϊόντων ὡς καὶ αἱ ὑδροηλεκτρικαὶ τοι-

αῦται, διὰ τῶν ὁποίων θ' ἀξιοποιηθῶν λανθάνουσαι παραγωγικαὶ δυνατότητες τῆς χώρας.

Καὶ μία εἰσέτι διαπιστώσις. Τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον σήμερον ἔχει διὰ πλείστους λόγους καταστρεῖται παρασιτικόν. Πρέπει μαζί μὲ τὰ παραπάνω νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ διοχθευθῇ τούτο εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν ὁποίων σημαντικῶς θ' ἀναπτύξῃ. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως καὶ τῆς ὁμαλότητος, ἡ νομισματικὴ σταθερότης καὶ ἡ πολιτικὴ τοιαύτη, θὰ δώσουν διεξοδὸν εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν.

Ἀκόμα καὶ εἰς τὸ κράτος θὰ καθίστατο δυνατόν νὰ χρησιμοποιοῦν ἐπιμελῶς τὸ κεφάλαιον τούτο ἂν ἠδύνατο ὁ τόκος ἐπὶ τῶν καταθέσεων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ συγκεντρώσῃ διὰ τοῦ τρόπου τούτου σημαντικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἠθελον διοχευθῶν εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν. Ἐκ παραλλήλου ἐπιβάλλεται ὅπως τεθῇ ἐκτὸς νόμου πάσα παρασιτικὴ ἀπασχόλησις τοῦ κεφαλαίου. Διότι ὁ κομμουνισμὸς καὶ τὸ παρασιτικὸν κεφάλαιον εἶναι οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους.

Ἀπαντᾷ τ' ἀνωτέρω πρέπει ν' ἀποτελέσωμεν ἀντικείμενον μεθοδικῆς μελέτης, ἵνα καταρτισθῇ πλήρες πρόγραμμα ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων. Τόσον ἡ ζητούμενη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν κρατικοποιήσις, ὅσον καὶ ἡ ὑπὸ τῶν δεξιῶν προτεῖνόμενη ἀσυνείδητος τῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἀπεδείχθη πλέον ἀνεπιτεύχης.

Τέλος ἡ ἀντιμετώπισις τῶν συνεταϊριστικῶν ζητημάτων, μόνον κατόπιν δημιουργίας σάλου καὶ μακρῶν ἀγώνων μὲ δυσάρεστα ἀποτελέσματα καὶ ἀνευ φυσικῆς λεπτομεροῦς μελέτης, δὲν ἐγγυώνται ὑγιεῖς συνεταϊριστικὴν πολιτικὴν.

Δι' ὅλα αὐτὰ τὸ κόμμα μας πρέπει νὰ φανῇ πρωτοπόρον καὶ συγχρονισμένον.

Γ. Π.

Ο «Μαχητής» ἀγωνίζεται διὰ μίαν νέαν ἡθικὴν καὶ Ἑθνικὴν Ἀναγέννησιν καὶ τὴν προκοπὴν τοῦ τόπου. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ὑποστηριχθῇ ἀπὸ ὅλους.

ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 38

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ

Γεμάτο σύγχυση το προχθεινό σημείωμα του «τοιγτή» αντιπροσώπου της Γερμαντοκώρας στον «Παρατηρητή». Ένοιωθες να μπερδεύεται από τα νεύρα ή γλώσσα του σε κάθε γραμμή. Παρασύρθηκε σε μια τρομερή αντίφαση προς προηγούμενο άρθρο του στο όποιο πουλούσε αγάπη στους νέους ό κ. Καλοκαιρινός τότε. Πήρε μια θέση ανάλογη με κείνη του «Ευγενούς λουομένου» ό όποιος άμα «λουόθηκε έφανε και ξεκουράστηκε καλά» σκέφτηκε πώς οι νέοι πρέπει ή να γιγαντοποιηθούν σαν μανίτες αύθημερόν ή να σιωπήσουν. Για πε τηναράκκια μίλησε κι' αυτός, κι'

ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΑΝΑΠΑΥΟΝΤΑΙ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδας)

άπό τα ζωντανότερα ήθικώτερα και δημοκρατικώτερα στοιχεία που πιστεύουν ότι αι προεχείς έκλογές θα κερδισθούν μόνον όταν παύσουν οι πολιτευταί μας να επαναπαύονται εις στείρας άπληχαιωμένας και άγρόνους προεκλογικάς έισπρατείας και γίνουν πρωτεργάται και μαχηταί με έπικεφαλής τον Σοφοκλήν Βενιζέλον μιας πανεθνικής λαϊκής έπιταγής να κυβερνηθή ό λαός με δικαιοσύνη και ίσοτιμία και περισσότερον με συναίσθησιν ότι ό λαός αυτός είναι άξιος μιας καλύτερας τύχης. Διά να έπιτευχθούν όμως αυτά πρέπει οι έχοντες κάποιαν μεγαλντέραν του κοινού αίόμου πολιτικήν ευθύνην να αντιληφθούν ότι δεν πρέπει να επαναπαύονται μόνον εις την φτηνήν προσπάθειαν περισυλλογής άσυνειδήτων ψήφων.

ΑΝΤΩΝ. ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ

Γραμματεύς Φ.Ν.Χ.

δπως τό προέβλεπε για κουκουέδες και τα παρόμοια. "Ας τ' άφήσουμε λοιπόν. Είναι για συμπόνια τα νευρωμένα γηραιά.

Βέβαια για μας τους «άντιστορικούς» δεν είναι και τόσο σοβαρό όσο για τους «σοφούς ιστορικούς» για τους «μεγάλους μελετητές» για του «στηριγμένους εις την ιστορίαν και την παράδοσιν του τύπου» φιλόλογους της Κρητικής Έστίας. Να μην τους σηκώση από τα άρχεϊα κλπ. κλπ. ή 28η Όκτωβρίου ήμέρα τ' Άρκαδιο; "Ανθρως δεν αναφέρει λέξη από τους πέντε. "Ας είναι καλά οι «βοηθητικοί» του φυλλου. "Ολοι στις μελέτες των και ό ποιητής του ουρανού «που σιάζει χαμό γέλια» (!!) στ' άμπέλια. Αυτοί τρυγοϋν «διαμάντια» ιστορικά κι' εκείνος φλιά κι' σταφύλια. Και δεν πάει να έορτάζη ό κόσμος ιστορικός έπετελους. Και όμως έπιμένουν. "Α έέχασα κά νουν κάτι σοβαρό οι «πέντε». Τους έχου άπορροφήση τα έσωτερικά των. Καθαίρέσανε τό Διευθυντή βλέπω. "Αλλάξανε διαχειριστή. Καθιέρωσαν σύστημα Άντιβασιλείας στην διεύθυνσιν του περιοδικού. "Εμεινε ένας σύμβουλος. Οι λοιποί ίσοπέδώθηκαν.

"Υστερα σου λένε ότι δεν είναι δραστήριοι οι «πέντε». Τι θα τραβή ό έρμος ό κ. Δρουδάκης εκεί μέσα; Τώρα μάλιστα πού άρχισαν από παντού οι άποδοκιμασίες των άναγνωστών.....

.....Γι' αυτό τό οίώνιο ζήτημα των αντιγραφών, νομίζω πως στο τέλος πρέπει να βρεθή άλλος τρόπος άνιμετωπίσεως. "Η δημόσια άποκάλυψη δεν είναι άρκετή για να βουβάνη τους κλέπτας. Πάλι έμφωνίζονται. Και δεν είναι εύκολο να τους κυνηγή κανείς διαρκώς μέσα στο πέλαγος των βιβλιοθηκών. "Οπου νάναι θα έμφανιστή κανείς να ίσχυρίζεται πως είναι ό ίδιος ό Παλαμάς και άνεσιθήη. Με τη φόρα που έχομε πάρει και βάζει ό καθένας την ύπογραφή του όπου του άρέσει και οικειοποιείται

στίχους δλόκληρους μεγάλη δουλειά. Είναι να βρεθή ένας να οικειοποιηθή κι' ένα όνομα;

"Εχω κι' άλλοτε άσχοληθή με την ποιήτρια της «Έστίας» (παλαιά πρόμαχος των άκτών). Συνεχίζει λοιπόν να παρέχη τις ύπηρεσίες της προς τό μαχόμενον "Εθνος ή Δ)νις Κατίνα Παθουλάκη. "Αφού άράδειασε μερικούς εξιολύπητους στίχους έκανε και τό πήδημα του θανάτου. "Η θάνατος ή.... άθανασία Κότσαρε λοιπόν κι' αυτή την ύπογράφη της σ' ένα στίχο παληό. "Αν την πιάνανε έσβυνε άν όχι έφτανε. Δεν μπορούμεν ν' άμφισβητήσουμε τό κουράγιο της.

"Ανοίξτε τό 7 τεϋχος (Όκτώβριος) της Κρητικής Έστίας στη σελ. 9. "Υάρχει ένα ποίημα εκεί «Στόν "Αγνώστο». Θυμoμαι καλά πως αυτό τό διάβασα (άκριβώς έτοι) στο περιοδικό ΑΕΡΑ που έβγαине την κατοχή στην Αίγυπτο. Λυπούμαι που δεν βρήκα άκόμη τό τεϋχος και τη σελίδα. Ζητώ βιβλιοθήκη με τα τεύχη του ΑΕΡΑ. "Ομως βρήκα την «Έθνική Φωνή» της 26 "Ιουνίου 1945 άρ. φύλ. 26 (υάρχει στο "Ιστορ. Άρχείο). Στην δεύτερη σελίδα της υπάρχει ένας λόγος του δασκάλου κ. Πλατσάκη από τό Γαλατά ό όποιος τελειώνει με τό ποίημα αυτό. Είναι άπαράλλακτο. Δίδω έδώ στίχους με μια προσπάθεια άλλαγής. Γράφει ή ποιήτρια.

«Μά όταν ή νύχτα κατεβή
μία σκιά τον τόφο του σι
[μώνει.....]

Γράφεται στην έφημερίδα:
«Μά όταν μαύρη ή νύχτα γύ
[ρω άπλωθή
Μιά σκιά στον τάφο του σι
[μώνει.....]

Πιο πάνω λέει ή ποιήτρια:
«Σ' αυτόν που έπρεσ στον πό
[λεμο
έκεϊ στής μάχης τό πεδίο
κανέναν λόγο δεν άπάγγειλε
κανείς δεν ύψωσε μνημείο».

Γράφεται την έφημερίδα:
«Για σάς που πολεμώντας
[σκοτωθήκατε
άγνωστοι μέσ στής μάχης τό
(Συνέχεια εις την 16ην σελίδα)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΧΗ ΤΗΣ 15^{ης} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1949 ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΙΜΟΝ ΤΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ ΠΡΕΣΠΑΣ

Ξημέρωμα της 15ης Αυγούστου 1949 Είμαστε στο χωριό Λευκώνα της Πρέσπας. Ο τέταρτος Ουλαμός της πρώτης "Ιλης" πέρνει διαταγή για να κάμει αναγνώριση και να ελέγξει τον δρόμο που περνά από τον κάμπο των Πρεσπών προς την Χερσόννησον.

Ο Ουλαμαγός μας Μαϊμκρόγλου Στέφανος μās φωνάζει να έτοιμαστούμε εις δύο λεπτά και να ξεκινήσωμε. Από πριν να αρχίσουν ή επί χειρήσεις μās είχε ρωτήσει αν θέλωμε να αναλάβωμε της πιό δύσκολας αποστολές και έμεις όλοι έδεχθήκαμε. Καί σήμερα μόλις μās έφώναξε όπως καί της άλλες ήμέρες στο άφε σόυσε δρεθήκαμε εις τās θέσεις μας. Χωρίς ρόφημα, χωρίς να φάμε τίποτα ξεκινούμε τραγουδώντας όλοι. «Φεύγω Λενιό Λενιό μ' άγαπημένην στον πόλεμο τραδώ...» Επήραμε μαζί μας και τρεις ναρκωσυλέκτας δια να έρευνήσουν τον δρόμο από νάρκες.

Μέχρι το χωριό Λεμός είχαμε πάη από την έσπερα της προηγούμενης ήμέρας (14ης προς 15ην Αυγούστου) δια αναγνώριση και περιπολία γυρίζοντας τα ξημερώματα στην Λευκώνα.

Τώρα ξεκινούμε από την Λευκώνα για την Χερσόννησο. Πέρα του χωριού Λεμού, οι ναρκαλιευταί έβαλυν τα μηχανήματά τους εις ένέργεια έρευνώντας για νάρκες τον δρομο, και έτσι καθαρίζοντας τον έπροχωρούσαμε στον κάμπο.

Τμήματα των Λ.Ο.Κ. είχαν πιάσει έν τώ μεταξύ το μέρος, ακόμη πιό κάτω από την Έγκλησία που είναι στο ύψωματάκι προς τα Σερβοελληνικά σύνορα. Την Προϊγούμενη βραδυά είχαν δώσει μάχη με ένα τάγμα ανταρτών το όποιον είχαν διαλύση, και έτραδοσαν μαζί τους πολλούς αιχμαλώτους, μερικοί των οποίων ήταν τραυματία και τους επέβεναν ή άλλαξαν τα τραύματά τους. Μεταξύ των αιχμαλώτων ήσαν και κορίττια 17 έως 20 χρονών που είχαν άρπάξει από διάφορα χωριά.

Επήραμε πληροφορίες ότι ο έχθρος είχε οχυρωθή στο ύψωμα άπέναντι του κάμπου και επί πλέον μās έούστησαν να προσέχωμαι πολύ.

Τα τμήματα των Λ.Ο.Κ. δεν έπερνούσαν πέρα από εκεί γιατί ο

κάμπος ήταν τελείως γυμνός από φυτά και δένδρα προς κάλυψή τους. Καί επί πλέον δεν υπήρχε μέρες για να περάσουν άπέναντι στο ύψωμα γιατί ή γέφυρα ήταν ανατιναγμένη και πάνω από αυτήν 50 μέτρα ήταν τα όχυρά. Έπειτα δεξιά της γέφυρας είναι ή μεγάλη Πρέσπα και άριστερά τα δούρκα και τα νερά που χύνωνται από την μεγάλη Πρέσπα προς την μικρή. Γι' αυτό δεν υπήρχε λόγος να διακινδυνεύουν τα τμήματα αυτά των Λ.Ο.Κ. Έπροχωρήσαμε έντεινωντας την προσοχή μας στα μέρη που είχαμε πληροφορηθή ότι ήταν τα όχυρά και οι ναρκαλιευταί έρευνώντας και θαθαρίζοντας τον δρόμο. Στο έμηση του δρόμου στον κάμπο συναντούμε τα συντρίμια ενός αεροπλάνου που είχε χτυπηθή από τα αντιαεροπορικά πυροβόλα του έχθρου και στην ψυχή μας έγγίντωσε το μίσος έναντί τους. Ζητώντας έκδικηση προχωρούμε ολοένα μπροστά με προφύλαξη.

Οι άντάρται κρυμένοι στα όχυρά τους παρακολουθούν χωρίς να μās ρίχνουν.

Έμεις όσο πλησιάζομε, τα έλέπομεν πιό καθαρά αλλά άφου δεν μās έριχναν σχηματίζαμε την ιδέα ότι τα είχαν εγκαταλήψει. Είχαμε φθάσει κάπου 300 μέτρα στην πρώτη σειρά των όχυρων όταν έδεχθήκαμε κατεγιστικά πυρά από πολλά μέρη και διάφορα όπλα (όλμους, αντιαεροματικά, πάνζερ ή μπουζούκια τουρτουρες πολλὰ κλ.

Στα πρώτα πυρά οι ν-ρκαλιευταί που πήγαιναν μπροστά χωρίς να χάσουν την ψυχραιμία τους με δύο τρία άλματα κρύφτηκαν πίσω από το πρώτο όχημα. Ο λοχίας που πήγαινε πρώτος την κέρδισε σήμερα για να την πληρώση ο δυστυχής την αύριον με την νάρκη που έπαγίδευσαν οι δολοφόνοι συμμορίται φεύγοντας προς την Άλβανία.

Έμεις προηγούμενως είχαμε προετοιμασθή τα πυροβόλα μας ήταν έτοιμα να έκδικηθούν τους έγκληματίες, και με το πρώτο μπάμ που ακούσαμε άρχισαμε να βάζομαι εις τās θυρίδας των όχυρων τους υποχρεώνοντας τα ένα—ένα να σιγούν χάρις εις την ευστοχίαν των πυροβόλων μας.

Ήταν όμως πολλὰ και ολοένα έ-

ξακολουθούν να μās βάζουν από όλα τα μέρη. Η σφαίρες άδιακόπως έσφύριζαν και τα βλήματα όλμων καθώς και μπουζούκια πέφτουν γύρω από τα όχύματά μας. Έμεις για να μη τους δώσωμε καιρό να διορθώνουν της βολές τους από καιρό εις καιρόν μετακινούμε τα όχήματά μας δεξιά και άριστερά του δρόμου κίνωντας άλματα έμπρός και κτηπόντας τα όχυρά εις τās θυρίδας.

Έν τώ μεταξύ πέρνωμε τον Διοικητή της Έγλης Έπίλαρχον Σκαλέον Γεώρ. στον ασύρματο και ζητούμε ένίσχυση. Έστερα από 1 ώρα άφου ήσυχισε ή μάχη έφθασαν και τ' άλλα όχήματα της Έγλης μας πλέον του 2ου Ουλαμού που ήταν άπό τον Πολιάνεμο προς Κρυσταλοπηγή και για άντικατάστασή του ήλθε ένας ουλαμός της 3ης Έγλης. Τώρα τα πυρά μας έδεκαπλασιάσθησαν, έντ' τα δικά τους ολοένα λιγοστεύουν. Έν τώ μεταξύ ήρθαν και δύο τρία αεροπλάνα και έριξαν ρουκέτες στις θέσεις του έχθρου, με μικρά μόνον αποτελέσματα πλέον του πανικού διότι τα όχυρά ήταν φθιαγμένα με πολλές σειρές από κορμούς δένδρων και ήταν δύσκολο να κρεμισθούν. Μετά από πολλές φορές που τους φωνάξαμε να παραδοθούν έξεκίνησαν μερικοί με τα χέρια φυλά αλλά οι δικοί τους τους έριχναν από την δεύτερη και τρίτη σειρά των πολυβολίων τους και έτσι μόνο ένα κορίτσι που είχαν πάρει από την Νάουσα και ένας άντάρτης έπρόφθασαν να φθάσουν εις έμας.

Τέλος ήρθαν και τ' άρματα μάχης «Κενταύροι» κτυπώντας και αυτοί άνηλαιώς τους συμμορίτας που έχουν άρχιση να φεύγουν πανικόδλητοι εις όλες τις διευθύνσεις, για να σωθούν όσοι προλάβουν. Είχαν πάρει φαίνεται τηλεφωνική διαταγή να εγκαταλείψουν τα όχυρά τους, και μέσα στους καπνούς και τις σκόνες έτρεχαν έδω και εκεί πότε έρπωντας και πότε τρέχοντας πίσω από τα χαμόδενδρα για να κρυφθούν στο δάσος της πλαγιάς. Τα πολυβόλα μας ρίχνουν συνέχεια, έχουν υπερθερμανθή και ρίχνουν μόνα τους. Αλλάζαμαι της κάνες τους και συνεχίζομαι την βολή. Όλη ή πλαγιά διασπείρεται από πτώματα των συμμοριτών. Μερικοί όμως κατώρθωσαν (Συνέχεια εις την 8ην σελίδα)

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η'

Όμιλία του κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ

"Ηδη από το 1943 ο ΕΛΑΣ άπο-
βλέπων εις την δυναμικήν κατάλη-
ψιν της εξουσίας προέδρη εις την προ-
παρσκευήν του έδάφους. (Παρέκ-
δασις).

Μετά την άπελευθέρωσιν και άφου
εξησφάλισε την πλήρη επιβολήν εις
την ύπαιθρον, έδάδισε και εισήλθε
πάνεπλος εις τας Άθήνας ένω οι
Γερμανοί εύρίσκοντο άκόμα επί Έλ-
ληνικού έδάφους καταδικώμενοι
ύπό των όλίγων "Αγγλων. "Η Άθή-
να πλήρης ένόπλων οι όποιοι περι-
εφέροντο έντός αυτής επί ένα μήνα,
διήρχετο ήμέρας πυρετού ένω καθη-
μερινώς ή άτμόσφαιρα έγείμιζε με
ήλεκτρισμόν και αι άπειλαί και τά
έπεισόδια έκκτέρωθεν κάθε μέρα έ-
πληθύνοντο.

Κατέστη σαφές ότι κάποια μάχη
έτοιμάζετο. Αί σχέσεις μεταξύ των
συμμάχων εύρίσκοντο εις κρίσιμον
σημείον. Σήμερον δέ δυνάμεθα να
διατυπώσωμεν μετά θεοσιότητος ότι
ή μάχη του Δεκεμβρη υπήρξε μία
πάλη μεταξύ του Σλαυικού και
Άγγλοσαξωνικού στοιχείου διά την
επικράτησιν ένός εκ τούτων εις την
Έλλάδα.

"Η Άγγλία διέθετε ένν, κατόπιν
της συμφωνίας της Γκαζέρτας, χο-
ρηγήθεν δικαίωμα και ή Έλλάς ύ-
πήχθη υπό τον έλεγχόν της, ή Ρω-
σία διέθετε μίαν λαϊκήν μάζαν κι
ένν καλά οργανωμένον στρατόν.

"Η πάλη μεταξύ των δύο στοι-
χείων υπήρξε άδυσώπητος. Τελικά
οι "Αγγλοι επεκράτησαν. Ο Έλλη-
νικός λαός υπό τόν φώς των γεγονό-
των αυτών είδε να καταρρέουν οι
πλάνες του. Πάντως ένα είναι τό
δέξιον ότι τό Δεκεμβριανό δράμα
μαζί με τό προηγούμενόν και τό επό-
μενά του δέν θά συνέδκιναν εις την
Έλλάδα εάν ή άριστερά παράταξη
(ΕΑΜ) είχε πραγματικήν αυτοτέ-
λειαν κι όχι εξάρτησιν εκ της Ρωσ-
σικής πολιτικής, κι ήδύνατο να προσ-
αρμοσθή εις τό επικρατούν διεθνές
κλίμα εις την χώραν μας, προς τό
συμφέρον της πατρίδος μας, και να
προχωρήσθ διά δημοκρατικών μέ-
σων εις την πραγματοποίησιν ένός
προσδευτικού προγράμματος. Διότι
τό ΕΑΜ είχε την εποχήν εκείνην
ίσχυράς λαϊκάς δάσεις. Τά λεγόμε-
να περί πολιτικού σφάλματος και
υποτίμησιν του Άγγλικού παράγον-
τος κλπ, είναι φτηνή κριτική. Είναι

δέ γεγονός ότι ή "Αγγλία υπεστήριξε
άρχικώς τό ΕΑΜ με κύριον σκοπόν
να προστερισθή τό λαϊκόν τούτο
κίνημα ώστε να μπόρσθ να διασί-
ζεται εις την στερεότητα των θέσε-
ών της εις την περιοχήν μας "Η έ-
ξάρτησις όμως τούτου και κυρίως
του κομμουνιστικού του πυρήνος εκ
της Ρωσσικής πολιτικής τό έκράτη-
σε πάντοτε πιστό εις την έξω-
θεν γραμμήν. "Αλλως τε ή συνε-
χιζομένη και σήμερον πλήρης αντί-
θεσις της άκρας άριστεράς με την
Άγγλικήν πολιτικήν, παρά τό ότι
αυτή είναι πολιτική εργατική—σο-
σιαλιστικής κυβερνήσεως αποδει-
κνύει τούτο καταφανώς. (Παρέκδω-
σις). (Περί έγκαταλείψεως των θέ-
σεων εις Αίγυπτον κλπ.)

Εκ των γεγονότων τούτων έδημι-
ουργήθη μία τραγική κατάστασις για
την χώραν μας. (Παρέκδωσις ή Δη-

Ο' άγωνισθώμεν διά την συγκρότησιν άληθοϋς κράτους, φορέως της Έθνικής δελήσεως.

μοκρατία παράδειγμα εις τό νησί
μας). Πολλοί εκ των άγωνιστών του
ΕΛΑΣ άφου εξωθήθησαν εις πλει-
στη έγκλήματα κατέφυγαν εις τά
βουνά κι έφυγαν εις την Σερβίαν.
"Αλλοι ρίχτηκαν εις τας φυλακάς
και την εξορίαν, ένω αι άντεκδική-
σεις διά τούς φόνους και τά εγκλή-
ματα μετέβαλον την Έλλάδα εις
τόν τόπον συνεχούς άναρχίας.

Οί γείτονες κραδοκοϋσαν κι ύπο
δαύλιζαν ένω ό τυφλός φανατισμός
της άκρας δεξιώς και ή εξάρθρωσις
της κρατικής μηχανής, έδιδαν όπλα
εις τούς έχθρους της πατρίδος μας.

Γεμάτη έρείπια και συντρίμια ή
χώρα μας έχει καταστή πεδión ένός
πρωτοφανούς έξοντωτικού πολέμου.
"Η Έλλάς δολοφονεί τόν έαυτόν της.
Τά τέκνα της σπαράζουσιν τίς σάρκες
της.

Νέα έρείπια πάνω εις τά παλιά.
Νέα θύματα θύματα και πένθη και
συμφορές πάνω εις τίς παλιές. Και
νέα μίσση συσσωρεύονται πάνω εις τά
παλιά.

Ο κίνδυνος της πλήρους διαλύσε-

ως της πατρίδος μας φαίνεται άμε-
σος. "Υστερα από μίαν παρμοίαν
κρσιν πρό 20 αίωνων είχε διαλυθεί
τό "Εβραϊκόν "Εθνος. Τά εγκλήματα
τά εγκλήματα τά όποια καθημερι-
νώς διαπράττονται εις όáros του
Έλληνικού λαού από τούς κάθε εί-
δους έχθρους του έχουν ήδη δημι-
ουργήσει άφόρητον κατάστασιν εις
όλόκληρον την Έλλάδα. "Ολόκληρη
ραι περιοχαί έρειπώνονται, χωριά
καίονται και ξεκληρίζονται, συγκοι-
νωτές ανατινάσσονται και όλόκλη-
ρος ή Έλλάς έχει παραδοθή εις
τάς φλόγας. Είναι μία τρομοκρατι-
κή εικών ή όποια μπορεί να έκανο-
ποιή τίς σατανικές ψυχές των έχ-
θρών και των ύπονομευτών της έθνι-
κής μας ύπάρξεως και ανεξαρτησίας
μας θυθίζουσιν εις πένθος και γεμίζουν
άπό άγανάκτησιν κάθε τιμίαν Έλ-
ληνικήν ψυχήν. Καθίσταται σαφές
και εις τόν πόν άνίδσων ότι τά
έσωτερικά μας προβλήματα μόνον
διά του διεξαγομένου πολέμου δέν
πρόκειται να λυθούν, αντίθέτως δέ
ούτος κάθε μέρα και οδηγεί και πιό
κοντά εις τόν κρημνόν την πατρίδα
μας.

Αί σχέσεις μεταξύ των συμμάχων
έχουν όξυνθεί. Δύο κόσμοι αντίθετοι
παλεύουσιν άγώνα επικρατήσεως εις
παγκόσμιον κλίμακα. Καθ' έλλην την
γραμμήν συναντήσεως των δύο τού-
των κόσμων, πολιτικήν, γεωγραφι-
κήν ή ήδεολογικήν, διαπιστώνεται
μία πλήρης αντίθεσις. "Η χώρα μας
έχει την τύχην να εύρίσκεται εις
την περιοχήν όπου ή έλευθερία δέν
έπαψε ν' αποτελή τό πολυτιμώτερον
άγαθόν, και την άτυχίαν να εύρίσκε-
ται εις την όριακήν περιοχήν μετα-
ξύ των δύο κόσμων. Κι' επί πλέον
εις περιοχήν διασταυρουμένων όδών
και σημαντικών κόμβων.

"Ως εκ τούτου ή χώρα μας άποτε-
λεί διά την διεθνή στρατηγικήν και
πολιτικήν σημαντικήν θέσιν, περί
την όποιαν διεξήχθη πάντοτε και
διεξάγεται και σήμερον έντονος ά-
γών.

"Εναντι της διεθνούς αυτής αντι-
θέσεως και δάσει των συμπερασμά-
των εις τά όποια κατελήξαμεν διά
τό περιεχόμενον των δύο αντιμαχο-
μένων κόσμων, ή θέσις της Έλλά-
δος καθίσταται σαφής.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ εις τό επόμενον.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΤΩΝ 1909-1949

Από το βιβλίο του κ. Α. ΤΑΣΟΛΑΜΠΡΟΥ

3ον

Ἡ ἀποπομπή τοῦ Βενιζέλου καί τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης ἦταν ἡ ἀναγκαία συνέπεια τῆς διαφορᾶς ἀντιλήψεως γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ πού ἐπρεπε ν' ἀκολουθήσωμε.

Ἀλλὰ μὲ τὸ τέλος τοῦ πολέμου τὸ 1918, ἡ αἰτία τοῦ Διχασμοῦ ἐσθῆσε. Διαφορὰ στὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ δὲν ὑπῆρχε πιά· δὲν ἦταν δυνατό νὰ νοηθεῖ κἄν γερμανόφιλη πολιτικὴ μετὰ τὴν συντριβὴ τῆς Γερμανίας. Ὁ Διχασμὸς ὅμως, ἀντὶ νὰ σβῇσει, ἐμεγάλωνε ὅλο καὶ πὺς πολὺ, ὥσπου ὕστερα ἀπὸ 4 ὀλίκληρα χρόνια μᾶς ὠδήγησε στὴ μικρασιατικὴ καταστροφὴ. Καμμιά ἄλλη διαφορὰ δὲν ὑπῆρχε, διαφορὰ τέτοια πού νὰ δικαιολογεῖ τὸ Διχασμό· ἀλλὰ τὸ κομματικὸ πάθος εἶχε πάρει τὴν πὺς ἐπικίνδυνη, τὴ χειρότερη μορφή, τὴν μονοπωλίσθησαν οἱ πατριωτισμοὶ. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Βενιζέλου δὲν μπόρεσαν νὰ ἀποφύγουν αὐτὸ τὸ λάθος. Ὅταν ἤρθαν στὴν Ἀθήνα τὸ 1917 ὁ πόλεμος μὲ τοὺς Γερμανοδουλγάρους ἐξακολουθοῦσε. Ἦταν φυσικὸ νὰ θεωροῦνε ὑποπτο κάθε ἀντιβενιζελικό. Ἦταν φυσικὸ νὰ μὴν μπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος γιὰ συνεργασία μαζὺ τους. Ἦταν ἀναγκαῖο νὰ θεωρηθεῖ προδοτικὴ καὶ νὰ καταχθεῖ σκληρὰ κάθε ἐμπρακτικὴ ἐκδήλωση γερμανοφιλίας. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ 1918 καὶ πέρα δὲν ὑπῆρχαν, δὲν ἦταν πιά ἀντικειμενικὰ δυνατό νὰ ὑπάρχουν Ἕλληνες προδότες. Οἱ βενιζελικοί ὅμως ἐξακολούθησαν νὰ θεωροῦν τὸν κάθε ἀντιβενιζελικό προδότη. Ὁ θασιλόφρων δημόσιος ὑπάλληλος ὅσο τίμιος καὶ νάταν, ἦταν προδότης. Ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ 1912—13 ὅσες ἀνδραγαθίες καὶ νὰ κάνει κάνει, ὅσο καὶ νὰ μὴν ἔλαβε μέρος σὲ καμμιά ἀπολύτως ἐνέργεια ἐναντίον τοῦ βενιζελικοῦ καθεστώτος, ἦταν προδότης! Ἐξακολούθησαν νὰ φέρονται στοὺς ἀπλοὺς πιά κομματικούς ἀντιπάλους των σὰ σὲ ἐχθρούς, ὥσπου τὸ 1920 ἔχασαν αὐτοὶ τίς ἐκλογὰς καὶ ὅλοι μᾶς τὴ Μεγάλα Ἑλλάδα.

Ναί! Πιστεύω πὺς αὐτὴ ἡ μονοπωλίσθη τοῦ πατριωτισμοῦ εἶναι ἡ ριζικὴ αἰτία ὅλων τῶν κακῶν πού μᾶς ἐρῆκαν. Αὐτὴ ἔκανε τοὺς ἀν-

τιβενιζελικούς ὅταν πῆραν τὴν ἐξουσία στὰ χέρια τους, νὰ ἀρνοῦνται μὲ παιδιᾶστικο πείσμα καὶ νὰ ἀκούσουν ἀκόμα τίς συμβουλὲς καὶ τίς ὁδηγίες τοῦ ἐξόριστου δημιουργοῦ τῆς νίκης, τοῦ ἀνθρώπου πού παρὰ τὴν ἐπίμονη ἀντίδρασή τους εἶχε χαράξει τὴν πολιτικὴ πού αὐτοὶ τώρα ἀκολουθοῦσαν. Τὸ πρᾶγμα ξεπέρασε τὰ ὅρια τοῦ γελοίου. Ἐφθασαν νὰ πιστεύουν εἰλικρινὰ πὺς ὁ Νικόλαος Πλαστήρας ἦταν προδότης καὶ δειλός.

Ὅταν ἦρθε ἡ δευτέρη κρίσιμη ὥρα, ὁ δευτερός παγκόσμιος πόλεμος, εἶχαμε εὐτυχῶς ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ σκράκι τοῦ Διχασμοῦ. Οἱ Ἕλληνες ἦταν ἐνωμένοι στὴν ἐθνικὴ τους πολιτικὴ. Ὁ πόλεμος τοῦ 1940, ἱδιος στὸν ἐθνοστιασμό μὲ τοὺς πολέμους τοῦ 1912—13, πολὺ ἀνώτερος ἀπ' αὐτοὺς στὴ διεθνή σημασίαν του, εἶχε ἐξαφανίσει κάθε ἔχνοσ ἀπὸ τὴν παλῆλᾶ πληγὴ. Ἔτσι, ὅταν ἐμπῆκαν οἱ Γερμανοὶ στὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπῆρχαν πιά γερμανόφιλοι. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ὑπῆρχαν ἡγέτες. Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶχε πεῖ ἀνέι πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες. Οἱ δικτάτορες δὲν ἀφίνουν συνήθως διαδέχων. Οἱ διάδοχοι τοῦ Ε. Βενιζέλου, οἱ συνεργάτες τῶν παλαιῶν ἀγώνων του, κουρασμένοι ψυχικὰ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἀποστρατείας τους ἐπὶ δικτατορίας, χωρὶς τὴν ἄμση ἐπικαιονομία μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ πού ἀποτελεῖ τὸ προνόμιον τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἀνδρῶν, χωρὶς τὴν ψυχρὴ δξύνοια ἑνὸς Ἰωάννου Μεταξᾶ, οὔτε αἰσθάνθηκαν οὔτε κατανόησαν πὺς στὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους εἶχε προβάλει τὸ φοβερὸ δίλημμα, καρτερία ἢ ἀντίστασις. Εὐχόμενοι τὴν νίκην τῶν Συμμάχων, πιστεύοντας σ' αὐτὴν—περισσότερο γιὰτὶ εἶχαν νικήσει καὶ στὸν παλιὸ πόλεμο τοῦ 1914—1918 παρὰ ἀπὸ ἐπίγνωση τῶν πραγματικῶν συνθηκῶν—περίμεναν ἀμέριμνα τὴν ὥρα τῆς νίκης. Ἀρκετὰ, ἐπίστευαν, εἶχαν πολεμήσει οἱ Ἕλληνες· ἡ συμβολικὴ παρουσία τῆς Κυβέρνησης στὸ Κάϊρο ἔφθανε. Κι' ἔτσι οἱ συναγωνιστὲς τοῦ ἐπαναστάτη Βενιζέλου, ἐτάχθηκαν αὐτὴ τὴ φορὰ ὁμόφωνα μὲ τὴ ραγιχόδικη καρτερία.

Ὅμως ὁ σωστός δρόμος ἦταν ἡ ἀντίστασις, καὶ στὸ δρόμο αὐτὸ ἡγέτες βρέθηκαν οἱ κομμουνιστὲς. Ὅπως πάντα, ἡ ζωντανὴ μερίδα τοῦ ἔθνους ἔλαβε μέρος καὶ σ' αὐτὸν τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα. Ἀλλὰ καὶ ἡ αἰώνια κατάρρα, ἡ μονοψῶληση τοῦ πατριωτισμοῦ ξαναφάνηκε πολὺ χειρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ. Ὅχι πιά ἀπὸ λανθασμένη κρίση, ὅχι θολωμένοι ἀπὸ τὸ πάθος, ἀλλὰ ἀπὸ σκοποῦ, μὲ σύστημα καὶ μὲ ἐπιμονή, οἱ κομμουνιστὲς συκοφάντησαν ὅλους τοὺς πολιτικὰ ἀντίθετους τους πὺς ἦταν γερμανοπροδότες. Ὅχι μονάχα αὐτοὺς πού νόμιζαν πὺς ἦταν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς πού ἤξεραν πολὺ καλὰ πὺς δὲν ἦταν. Καὶ τὸν Ψαρρό... Καὶ τόσο πολὺ ἐνέπνευσαν τὴν ἰδέαν αὐτὴ στοὺς ὁπαδοὺς των, τόσο θαθεῖα τοὺς ἔκαναν νὰ πιστέψουν πὺς οἱ ἄλλοι εἶναι προδότες, ὥστε ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, ὅταν ἀκόμα οἱ μεγάλοι σύμμαχοι ἐξακολουθοῦσαν νὰ πολεμοῦν ἐνωμένοι ὥστε ν' ἀπορρίπτουν χωρὶς συζήτησιν κάθε π. ὁτασή τους γιὰ χωριστὴ εἰρήνην, ἐμεῖς εἶχαμε κίόλας διχαστεῖ σὲ ρωσόφίλους καὶ σὲ ἀγγλόφίλους.

Διχασμὸς τὸ ἴδιο ἐπικίνδυνος καὶ θλιβερός μὲ τὸν παλιὸ διχασμὸ σὲ γερμανόφίλους καὶ ἀνταντόφίλους. Δὲν ἔχει καμμιά σημασία μὲ ποιὰ μέσα κατάφεραν ἄλλοτε οἱ ἡγέτες μιὰ μερίδα τῶν ἐλλήνων, τῶν ἐλλήνων πού εὐχονταν ὅλοι τους στὴν ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦ 1914 τὴ νίκη τῶν Συμμάχων, νὰ γίνουν σὲ λίγο γερμανόφιλοι· καὶ μὲ ποιὰ μέσα κατάφεραν πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια οἱ κομμουνιστὲς τοὺς ἐκμίτες νὰ θεωροῦν τοὺς Ἀγγλοὺς ἐχθρούς, τοὺς Ἀγγλοὺς πού ὅλοι μᾶς τὸ 1940 τοὺς εἶχαμε συμμάχους καὶ φίλους. Δὲν ἔχει καμμιά σημασία πὺς ὅσοι εἶχαν γίνεи τότε γερμανόφιλοι ἐγιναν ἐπειδὴ ἐπίστευαν στὸ ἀήττητο τῶν στρατιῶν τοῦ Κάιζερ ἢ ἀκόμα ἐγιναν ἐπειδὴ τὸ ἤθελε ὁ «κουμπάρος» τους, ὁ Κωνσταντῖνος, ἐνῶ ὅσοι πρόπερσι ἦταν ρωσόφιλοι ἦταν γιὰτὶ πίστευαν εἰλικρινὰ πὺς ἡ ἐπικράτησί τους θὰ φέρῃ τὴν δικαιοσύνη καὶ τὴν ἐσότητα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΧΗ ΤΗΣ 15^{ης} ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1949

(Συνέχεια εκ της 5ης σελίδας)
να φύγουν έποφελούμενοι των κα-
πνών και των δένδρων.

Είχαν εγκαταλείψει της πρώτες
σειρές των οχυρών τους και μόνο
από την κορυφή του ύψωματος μάς
ρίχνουν πότε πότε καμιά ριπή. Τα
πυρομαχικά από τα όχηματτα του
ούλαμού μας έχουν σωθή για δεύτε-
ρη φορά σήμερα, μόνο μερικές ταινί-
ες μπράουνινγκ υπάρχουν. Επήραμε
τά τόμσον μερικοί και ανεθήκαμε
στα οχυρά ψάχνοντάς τα ένα—ένα.
Σε μερικά είχαν μείνει από ένας ή
δυο κρυμένοι μέσα και τρέμοντας
από το φόβο τους, δγάζαμε έ-
ξω. Εμαζέψαμε μια δεκαριά γε-
ρους και κάπου 15 τραυματίες, οι
σκοτωμένοι ήταν τριπλάσιοι. Εβρίκα
με 4 αντιταγματικά κανονόργια Γερ-
μανικού τύπου των 37 χιλ. 7 βαρέα
πολλ)λα κάπου 15 τουρτουρες και
διπλάσια μιθράλια εκτός των στά-
γιερ και λοιπών άτουικιών όπλων.

Εβρήκαμε ακόμη 2 όρειβατικά τα
όποια είχαν εγκαταλείψει εδώ τα
όπισθχωροϋντα από το Βίτσι τμή-
ματα. Τηλέφωνα 3, μοτοσυκλέτες 2,
και ένα αυτοκίνητο. Αύ ό ήταν τό
τέλος της μάχης της 15ης Αύγού-
στου. Αρχισε να θραδιάζει και όλα
τά όχηματτα της Έγλης χωρίς από-
λεια καμιά και περίφανοι για την
νίκη μας, έγυρίσαμε πίσω να έφο-
διασθούμε πυρομαχικά βενζίνα και
τροφή όσπου να μάς φιάξη την γέφυ-
ρα τό μηχανικό να έξακολοιυήσω-
μεν τον δρόμο πρὸς τὰ σύνορα της
Αλβανίας την επομένη ημέρα.

Την συντριβήν των οχυρών αυτών
ήρθαν την άλλη ημέρα πολλοί επί-
σημοι δι:οί μας και ξένοι για να
δοϋνε επί τόπου γιατί ή σημασία
τους ήταν μεγάλη. Έστερα από λί-
γες ημέρες μάς έπεσκέφθησαν και
ή Α. Μ. ό Βασιλεύς και πολλοί
Αμερικανοί, Άγγλοι και άλλοι ξέ-
νοι επίσημοι.

ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Στρατιώτης

.....
‘Η Έλλάς έδωσε και τώρα
όπως πάντοτε την πρώτην
και πλέον αποφασιστικήν
νίκην των έλευθέρων λαών
έναντι της τυρανίας.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΒΙΟΠΛΑΗΣ

‘Η ήλιος κυλά γελώντας άπαλά
και όλόθερμος στη χρυσαφένια άγ-
καλιά του γαλάζιου ούρανοϋ που
τόσο όμορφα ξαίρει να φέρνι τη
χαρά.

Πού και πού κανένα συννεφάκι,
υλιθερό προμύνημα, φτωχός άγγελιο-
φόρος προσπερνά άνάξιο, άσήμαντο
και περιφρονημένο. Στο διάδα του
σέρνει μαζί του, λες από άλλους κό-
σμους, διακριτικά τη παγερή σκιά
σκιά του χειμώνα. Το άναλυτό χρυ-
σάφι του ήλιου την κάνει άχνή και
άδέσκατη αυτή τη σκιά που πλανιέται
για να χαθή σε μι άτμόσφαιρα γε-
μάτη καθάριο φως.

‘Ο χειμώνας, φαίνεται, για φέτο
με τις άόρατες υπερφυσικές δυνά-
μεις υπέγραψε για τό τόπο μας «σύμ-
φωνο μη επίθεσως».

Χαρούμενη τωρινή πραγματικότητα
μά πού γεννά για τό μέλλον τόσες
άνησυχίες στην άπλοϊκή καρδιά του
χωρικού μας τη ματωμένη από τις
στερήσεις και τό μόχθο.

Ανησυχίες ζωτικές, άσήκωτο δά-
ρος για τις άδύνατες φτωχικές πλά-
τες του. Κι’ όμως όπως πάντα—και
έχει τόσες δουλειές τουτο τό και-
ρό—μπαίνει και σήμερα όπλισμένος
με χαρά κι’ έλπίδες καρτερικά εις
τόν άγώνα με τη ζωή και για τη
ζωή.

Από τό άνώμαλο δρομάκι ξεπρο-
βάλλει για τό χωράφι του, φορτωμέ-
νος πολλές φορές ό ίδιος στη πλά-
τη του τό άλέτρι, ό Γέρω-Γιάννης ό
φτωχός. Μά έχει τό γέλοιο στο στό-
μα, τη καλωσύνη στη καρδιά. Κα-
λημερίζει γελαστά τη Μαριγώ που
θαίνει την ώρα κείνη με τό καλάθι
στο χέρι για τό «γρολτά ροδίκιο».
Κυττάζει τον ούρανό με μαντική
ικανότητα—πειρα της δουλειάς του
—που του φέρνει πολλές φορές κρεβ-
δάτι.

—Άντε μά μπορεί νάρθωμε και
σήμερα στεγνοί, λέει μ’ άγάπη στο
τετράποδο ζευγάρι που φεύγει μπρο-
στά του πιστός και καλόβολος δου-
λευτής. Σε λίγο στο δίπλανό χωρά-
φι ή γυναίκα του με άτσι κοπελιές
του» έρχονται φορτωμένες με «πα-
λέτσες» και «ντέμπλες» και οι έλιές
θα δώσουνε και φέτο τό πολύτιμο
καρπό τους. Εκίρει αυτός τί έπαθε
ώς τώρα με τό λάδι!!!

Χαρούμενα ξεφωνητά, «έμπιστευ-
τικές κουδέντες» γέλοια, προτροπές,

παρατηρήσεις και κάπου-κάπου ένα
ξένοιαστο τραγουδάκι που τό άκοι-
πανιάρει χαριτωμένα τό κτύπημα
της «τέμπλας» τό τουφέκι του κυνη-
γοϋ, του ζευγά τό άλέτρι.

Όλα ανακατεύονται, άγκαλιάζον-
ται, σκορπίζουν και σμίγουν πάλι,
άτόφιοι στίχοι του ύμνου της δου-
λειάς.

‘Ο κάμπος γέμισε μικρούς-μεγά-
λους. Τό κάθε χωράφι δέχτηκε πάλι
—σάν και χθές—πολλούς επισκέ-
πτες που όλοι με κέφι έχουν πάρει
μέρος στο γλέντι του μόχθου.

—Γερά-γερά να απομαζώξωμε
τοί πέντε ρίζες άπόψε. —Αύριο μπο-
ρεί να δρέξη—Γιάννη, κοντεύεις
μπρέ να κάμης τό χωράφι; Θαρρώ
πώς μωδε ταχιά δε τό κάνεις. —Βά-
νε τό κοπέλι να μαζώνη τοί θροδιούς
και όντε θα δρέξη θα σου τοί ψή-
σω. Τό μεσημέρι κάτω από τις έλιές
στρώνεται τό φτωχικό τραπέζι που
έχει μοναδική μεγαλοπρέπεια τις
θερμές άκτίνες. του ήλιου και τό
καφ’—πράσινο φόντο της φύσεως.

Μά σήμερα μέσα σε λίγες στιγ-
μές ό ούρανός έγεινε ξαφνικά μουν-
τός και άπροσδόκητα θλιθερά σύννε-
φα με τα σκοτεινά φτερά τους σα-
ρώνουν την όμορφιά και τη χαρά.
Μικρούλες, στην αρχή, σταγόνες ά-
παλά φιλήματτα στη διψασμένη γή,
σαλπίσαν τέλος στη δουλειά. ‘Ο κάμ-
πος άρχισε να έρημώνη. Τό νερό
έτρεχε πιά από τον ούρανό τόσο,
που ό Μανωλιός είπε πολύ παρα-
στατικά στο γέρω-Γιάννη:—‘Ο Θεός
κι’ ή ψυχή μου και να δρέξη θέλει
άπόψε και στού Δεσπότη τη κρεβδα
τοκάμαρα. Δε με νοιάζει παρά λένε
πώς στη καλής μέρας τσή δείχνει
από την αύγή.

Κουρασμένοι, αποκαμωμένοι από
τη δουλειά και τό τρέξιμο οι μάρ-
τυρες της βιοπάλης γυρνούν άπόψε
και μουσκεμένοι στο φτωχικό τους
σάν να μην έφταναν όλα τα άλλα.
Είναι κι’ αυτό ένα από τα τόσα
«τυχερά» της χωριάτικης ζωής.

ΝΙΤΣΑ

.....
‘Ο κάθε φίλος του περιοδι-
κού πρέπει να γράψη κι’ έ-
ναν άλλο συνδρομητή στέλ-
νοντάς μας τη διεύθυνσή
του. Έτσι βοηθά σημαντικά
τόν άγώνα τον όποιον άνέ-
λαβε.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΕΠΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Γενικήν Διοίκησιν Κρήτης
Δ/νσιν Έσωτερικῶν Γραφείων
Τύπου

Αθήνας

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀρ. 85782 ἐ. ἐ. Δ/γῆς καὶ, σὺν τῇ ἐπανυποβολῇ τοῦ συνημμένου αὐτῇ ἀποκόμματος τῆς Ἐφημερίδος «Μαχητῆς», νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι εἰς τὴν περὶ ἧς πρόκειται ὁδὸν Βρυσσῶν—Ἀσκύφου (χιλ. 38+000—49+000) ἐγένετο ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας στοιχειώδους συντήρησις πρὸς βελτίωσιν τῆς βατότητος αὐτῆς.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 3282)49 ἀναφορᾶς μας ἡτησάμεθα διὰ τὴν ἐν λόγῳ ὁδὸν συμπληρωματικὴν πίστωσιν δραχ. 80.000.000.

Μετὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, θέλομεν μεριμνήσῃ διὰ τὴν κυλίνδρῳσιν τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ σκύρων.

Ὁ Νομομηχανικὸς Χανίων
Ι. ΓΕΝΕΡΑΛΗΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Φιλελευθέρας Νεολαίας Ν. Χανίων ἀπευθύνει ἐπ' εὐκαιρία τοῦ Νέου ἔτους τὰς θερμότερας εὐχὰς τῆς πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους καὶ τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως. Εὐχεται ὅπως τὸ ἔτος τοῦτο ἀποβῇ τὸ ἔτος τῆς ἐξομαλύνσεως τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς χώρας μας καὶ τῆς εἰσόδου ταύτης εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀναδημιουργίας.

ΝΑ ΜΑΣ ΔΟΘΗ Ἡ ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ σπουδαστικὴ Νεολαία ποῦ ποτὲ δὲ στάθηκε ξένη καὶ ἀδιάφορη πρὸς ὅλα τὰ μεγάλα προβλήματα ποῦ ἀντιμετωπίζει τὸ ἔθνος ὕψωσε σὲ μιὰ κρίσιμη στιγμή γιὰ τὸ Ἑλληνικώτατο μέγαλο νησί ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλο τὸ Πανελλήνιο μὲ τὸν παλμὸ τῆς ἐφηβικῆς ψυχῆς τῆς τὴν βροντερῆ φωνῇ τῆς δικαίας ἀπαιτήσεως νὰ μᾶς δοθῇ ἡ Κύπρος νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ τοὺς τετρακοσίους χιλιά-

δας Ἑλλήνας ἀδελφούς μας, οἱ σύμμαχοί μας καὶ φίλοι μας.

Δὲν μποροῦν οἱ πολιτισμένοι Ἀγγλοὶ νὰ κρατοῦν σκλάβους τοὺς δημιουργήσαντας τὸν πολιτισμὸν Ἑλλήνας. Δὲν μποροῦν νὰ μᾶς ἐκλαυβάνουν ὡς μαύρους δούλους ὅταν οἱ ἴδιοι θέλουν νὰ θεωροῦνται ὡς προστάται τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Δὲν μποροῦν δὲ περισσότερον νὰ μᾶς ἐμπαΐζουν λέγοντάς μας ὅτι ἡ Κύπρος εἶναι βᾶσις στρατηγική, ὅταν ἐμεῖς ἐπᾶνω εἰς τὰ ἄγωνα βράχια τῆς ἐνδοξῆς γῆς μας ἐπρωτάξῃμε τὰ γυμνά στήθη μας γιὰ νὰ περισσεύσωμε τὴ δική μας καὶ τὴ δική τους καὶ γενικώτερον τὴν ἀνθρωπίνην Ἐλευθερίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν.

Ἐκεῖνο ποῦ μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ γίνῃ διότι εἶναι τὸ σωστὸ καὶ τὸ δίκαιο εἶναι νὰ ἀφεθῇ ἡ Κύπρος μὲ τὴν μάννα Ἑλλάδα. Αὐτὸ δὲν τὸ ζητοῦμε μονάχα ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, τὸ ζητοῦν ὅσοι ἐπᾶσαν καὶ ὅσοι ἀγωνίστηκαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ σβύσουν μιὰ γιὰ πάντα τὰ ἀνελεύθερα καὶ ὀλοκληρωτικὰ συστήματα ποῦ πνίγουν κάθε ἀνεγκαιρία ἀνθρώπινη ἐκδήλωση ποῦ πηγάζει ἀπὸ τὸν νόμο τῆς θείας δημιουργίας.

Θέλουμε νὰ πιστεύωμε πὼς οἱ Ἀγγλοὶ δὲν θὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ μέγαλο αὐτὸ ζήτημα γιὰ τὴ φυλὴ μας κατὰ τὸν ἴδιο ὅπως μέχρι σήμερον τρόπο, τέσον γιὰ τὸς διακρίνει κάποιο πολιτισμὸν αἰσθημα, ὅσο καὶ γιὰ τὴν βλέπουσαν πὼς ὁ λαὸς ὁ Ἑλληνικὸς εἶναι ἀποφασισμένος κατὰ ποῦ τοῦ ἀνήκει νὰ τὸ διεκδικήσῃ μὲ κάθε τρόπο ἀκόμη περισσότερον δὲ ἡ νεολαία ποῦ ἀπέδειξε μὲ τὸ προχθεσινὸν συλλαλητήριον ὅτι ὁ ἀγὼνας εἶναι ἐκεῖνος ποῦ μπορεῖ νὰ φέρῃ γρήγορα ἕνα θετικὸ καὶ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα: τὴν Ἐνωσιν.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Φεύγει τὸ Σαρανταεῖνιά στὴ λησμονιὰ πηγαίνει καινούργιος χρόνος ἔρχεται ποῖος ξέρεῖ τί μᾶς φέρνῃ κι' αὐτὸς θάναθ θεότρελλος, σὺν καὶ τὸν περασμένον ἢ, φέρνει πίσω τὴ χαρὰ στὸν παραπονεμένο;

Ἐφυγε τόσο βιασικὰ. Ἐφυγε μὲ τὸ κρῖμα γιὰ τὸ πολλοὺς τοὺς ἔθαψε στὸ παγερὸ τὸ μνημα ἔκλεισε πόρτες—κι' ἄφησε τὰ δάκρυα νὰ σταλάζουν κι' ἄφησε χῆρες κι' ὀρφανὰ ποῦ βαριαναστατενάζουν.

Ἡ γαλανὴ πατρίδα μας ἡ πολυπικραμένη τὸ ἔτος σαρανταεῖνιά εἰς τὸ καλὸ τὸ στέλνει καὶ στὸν καινούργιο ποῦρχετε τοῦ λέει νὰ σταματήσῃ τὰ σκουριασμένα πνεύματα ποῦ τρέφουνε τὰ μίσση.

Στείλε μας χρόνε τὴ χαρὰ σοῦ τὸ φωνάζουμ' ὅλοι καὶ στὸ προστάζουν τὰ κορμιά ποῦ τᾶκαψε τὸ βόλι σοῦ τὸ φωνάζει τ' ὀρφανὸ ἢ χήρα καὶ ἡ μάννα σου τὸ φωνάζει κι' ἐκκλησιὰ τὸ λέει ἡ κομπάνα.

Ἀρχημενιά καὶ ἀρχιχρονιά ἄς μὴν ἀργοποροῦμε ὅλοι μας νὰ προσφέρωμε γιὰ τὴ γλυκεῖα Ἑλλάδα, μπρὲς στὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ Εἰρηνικῇ λαμπάδα.

Ι. ΔΙΑΣ ΤΣΑΠΑΤΣΑΡΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

209

Ἐξήγησε τότε νὰ μάθῃ ποίος εἶναι ὁ ἐνοχος, ἀλλὰ οἱ μαθηταὶ ποὺ ἀγαποῦσαν ἔλθοι καὶ ἐκτιμοῦσαν τὸν Βενιζέλο ἀρνήθηκαν νὰ τὸν ἀποκαλύψουν.

Τότε ὁ γυμνασιάρχης ἀπέβαλε δολοκλήρῃ τὴν τάξι λέγοντάς τους πῶς τὰ μαθήματα θὰ ἐπαναληφθοῦν μόνον ὅταν τοῦ προδώσουν τὸν ἐνοχο. Οἱ μαθηταὶ ὅμως ἐπέμεναν ἀρνούμενοι νὰ ἀποκαλύψουν τὸν ἀγαπημένο τους συμμαθητὴ.

Καὶ στὸ τέλος χρειάστηκε νὰ ἐπέμβῃ ὁ νομάρχης γιὰ νὰ πείσῃ τὸν γυμνασιάρχην πῶς ἦταν πολὺ υπερβολικὸς καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ πάψῃ αὐτὴ ἡ τιμωρία.

Πρώτος μεταξὺ ὄλων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Γυμνασίου

Εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Γυμνασίου Σύρου ὅπου ἐφοίτησε ὁ Βενιζέλος διατηροῦνται πάντοτε τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν. Ἀπὸ τὸ βιβλίο αὐτὸ φαίνεται ὅτι ὁ Βενιζέλος διέπρεπε ἀπὸ τὰ μαθητικὰ θραυὰ καὶ ἔλαβε ἀπολυτήριον μὲ ἀρίστα.

Εἰς τὸ βιβλίο αὐτὸ ἀναγράφεται ἐπὶ λέξει τὸ ἑξῆς:

«Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, ἐκ Κρήτης, πατὴρ ἐμποροῦ, ἐτῶν δέκα ἐπτά, ἔλαβεν ἀπολυτήριον Γυμνασίου μὲ τὸν βαθμὸν καλῶς (5 καὶ 17) 19, τὴν 28 Ἰουνίου 1880»

Τὴν ἐποχὴν ἐκαίνην τὸ ἀριστα ἦτο 6 καὶ ὁ Βενιζέλος ἔλαβε 5 καὶ 17) 19.

Τὸ Κρητικὸν πρόβλημα θὰ τὸ λύσῃ μόνον ὁ Βενιζέλος

Ὅταν ἦταν ἐγγεγραμμένος εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν—περὶ τὸ 1881—καὶ τὸ Κρητικὸν ζήτημα εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀκμὴν του, ἔτυχε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ὁ Ἰωσήφ Τσάμπερλαιν, πατὴρ τοῦ σερ Ὄστιν καὶ τοῦ Νέβιλ, τῶν δύο σημερινῶν ἀστέρων τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου. Αἱ ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἠττολήθησαν διὰ μακρῶν μὲ τὸν δικροπῆ πολιτικὸν μίαν δὲ ἐπιτροπὴν Κρητῶν φοιτητῶν τὸν ἐπεσκέψθη διὰ νὰ τοῦ ἀναπτύξῃ τὴν ἐλληνικὴν ἀποψιν ἐπὶ τοῦ

Κρητικοῦ ζητήματος. Ἐπὶ κεφαλῇς ἦτο ὁ δεκαοκταετής μόνις Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ ὀλίγα γαλλικὰ ποὺ ἤξερε τότε, ἐξέθεσεν ἱδρωτὶς ἡμποροῦσε καλλίτερα τίς ἀπόψεις τῶν συμπατριωτῶν του καὶ ἀπήντησε εἰς τὰ ἐρωτήματα τοῦ Ἀγγλοῦ πολιτικοῦ.

Ὁ Ἰωσήφ Τσάμπερλαιν, ἀνθρωπος θετικώτατος καὶ θαυρῶς ψυχολόγος, ἀρχίσας, ὡς γνωστόν, τὸ στάδιόν του ἀπὸ ὑποδηματοποιὸς διὰ νὰ καταλήξῃ ὑπουργὸς καὶ ὁργανωτὴς τοῦ βρετανικοῦ ἀποικιακοῦ κράτους, ἔλεγε τὴν ἐπομένην τῆς παρουσιάσεως τῶν φοιτητῶν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας, ὅπως διηγεῖτο πρὸ ἐτῶν ὁ σερ Ὄστιν Τσάμπερλαιν εἰς δημοσιογράφους.

—Τὸ Κρητικὸν πρόβλημα δὲν ἔσται τὸ λύσῃ οὔτε ἡ Τουρκία, οὔτε ἡ Ἑλλάς, οὔτε αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις. Θὰ τὸ ἐπιλύσῃ ἕνας νέος φοιτητής, τὸν ἴσοιτον ἐγνώρισα χθὲς καὶ ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Βενιζέλος, Βενιζέλος ἢ κατὰ παρόμοιον.

«Ἀστὴρ πρώτου μεγέθους ἀνατέλει γιὰ τὸν ἐλληνισμόν»

Στὰ 1887 ὁ Βενιζέλος ἔδωκε ἐξετάσεις γιὰ τὸ δίπλωμα τῆς Νομικῆς. Πῶς ἐσπουδάξῃ καὶ πῶς παρυσιάσθηκε ἐμπρὸς στοὺς καθηγητάς μᾶς τὸ λέγουν αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ σοφοῦ τότε καθηγητοῦ Παπαρηγοπούλου, ποὺ τὸν ἐξήτασε:

—Σήμερα ἀνατέλει γιὰ τὸν ἐλληνισμόν ἐπιστημονικὸς ἀστὴρ πρώτου μεγέθους ἀπὸ τὴν Κρήτη.

Καὶ ἦταν ἀλήθεια. Μόνον ποὺ ὁ ἐπιστημονικὸς ἀστὴρ ἔγινε ὁ ὁλόφωτος ἥλιος ποὺ ἐξέστανε τίς καρδιὰς καὶ ὅλο τὸ ἐλληνικὸ ἔθνος.

«Ἡ Ἑλλάς χρειάζεται νοῦ καὶ μπράτσα!»

Μόλις πῆρε τὸ δίπλωμά του, ἕνας φίλος του συμφοιτητῆς του, τοῦ ἔκαμε τὴ συνθησισμένη ἐρώτησι:

—Καὶ τώρα, τί θὰ κάμῃς;

—Τώρα; Δουλεῖα. Ἡ Ἑλλάδα χρειάζεται νοῦ καὶ μπράτσα.

Ὁ νεκρὸς συμφοιτητῆς του τὸν κοίταξε κατάπληκτος:

—Τί θὰ πῇ αὐτό;

—Κάτω στὴν Κρήτη, ἀπὴν τοῦσεν ὁ Βενιζέλος καὶ τὰ μάτια του ἀστράψαν, τὸ ντουφέκι δὲν ἔπαψε καὶ

μιά στιγμὴ ν' ἀντιλαλῇ καὶ οἱ δουνοκορφές νὰ ζωντανεύονται ἀπὸ χιλιάδες, παλληκάρια. Κι' ἐδῶ δὲ ζουν μόνο λόγους. Δὲς ὅλους ποὺ περνοῦν δίπλα μας. Πρέπει νὰ σηκώσουν τὰ κεφάλια καὶ νὰ κυττάξουν κατὰματα τὸ φῶς καὶ μὲ περηφάνεια.

Στὴ Θεσσαλονίκη!

Ὁ Βενιζέλος εἰς ἡλικίαν 22 ἐτῶν ἀρρώστησε βαρεῖα. Ἀπὸ τότε τοῦ ἔμεινε ἡ φλεβίτις. Σὲ στιγμὲς παραληρήματος, ἐπάνω στὸν πυρετὸ ποὺ τὸν ἔκριε, τὸν ἤκουσαν οἱ οἰκεῖοι του κατάπληκτοι νὰ φωνάζῃ!

—Στὴ Θεσσαλονίκη! Στὴ Θεσσαλονίκη!

Προφητικὸν παραλήρημα!

Μετὰ πολλὰ ἔτη ὡς Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος τηλεγραφοῦσε πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ:

—Βαδίσате τάχιστα πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην!

ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

«Δὲν ἔχω ἀκόμη ὄνομα»

Στὰ 1890, μόλις ἔρχισε νὰ κἀνὴ τὸ δικηγόρο στὰ Χανιά, ἕνας Ἀγγλος ὑποναύαρχος τῆς κατοχῆς τὸν ἐρώτησε:

—Πῶς λέγεσθε, κύριε;

Καὶ ὁ Βενιζέλος τοῦ ἀπάντησε ψυχρά:

—Δὲν ἔχω ἀκόμη ὄνομα!

Αὐτὸ δείχνει τὴ φιλοδοξία του καὶ τὴν αὐτοπεποίθησί του πῶς γρήγορα θὰ γινόταν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ὀνόματα τῆς ἱστορίας.

Θὰ στερηθῇτε, θὰ πεινάσετε, θὰ ἔχησθε σὲ σπηλιές

Ὁ Βενιζέλος, εἰς τὴν Κρήτην ὡς ἐπαναστάτης, ἔλεγε συχνά, εἰς τοὺς συντρόφους του.

—Πρὶν ἔλθετε μαζί μου, πρέπει νὰ τὸ σκεφθῇτε καλά. Θὰ μείνετε στὰ σπίτια σας, δὲν ἔχετε νὰ φοβῇτε τίποτα.

—Θὰ τὰ ὑποστοῦμε ὅλα αὐτὰ ποὺ λὲς—ἀπαντοῦσαν ὅλοι μ' ἕνα στόμα—Τί ἄνδρες θὰ εἴμασθε ν' ἀποθειλιάσουμε». Ὁ σκοπὸς μᾶς εἶναι ἱερός, κι' ἂν ἐπιτύχῃ ἀποία τιμὴ τότε γιὰ μᾶς».

(Συνεχίζεται)

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΚΟΥΚΟΥΕΣ

Πρώτα απ' όλα γιατί γεννήθηκα λεύτερος στη σκέψη και στο στοχασμό. Και έπειτα γιατί μία έσωτερική φωτιά που με καίει και που είναι για μένα φύλακας πιστός. Μου λέει ποτέ μη γίνης οπαδός, μιās παράταξης, ενός κόμματος, μιās πολιτικής γραμμής. Έστω και αν έχει μερικές αλήθειες που σε παρασύρουν. Γιατί να δεσμευτής στην στενή προοπτική μιās κατεύθυνσης και πειθαρχικά σαν σκύλος φοβιτοσύνης και λυσσασμένος θυρεπτός να επιδοκιμάζεις τους θερμόαιμους δικηγόρους, που είναι αφιλοσόφητοι, ξυπασμένοι και φιλόδοξοι. Άλλο δέν ζητούν παρά να συνταράζουν τις ανθρώπινες καρδιές, να θολώνουν τα μυαλά των πεινασμένων, να νοθεύουν την αλήθεια με όμορφες ψευτιές. Και έπειτα σαν ύστατη αιμία Να φουντώνουν της άμορφωσις του όχλου τα αίμοβόρα ένστικτα. Για να νοιώθουν την αίματηρη χαρά, την θλιβερή και τιποτένια δόξα του ήγέτη. Να γιατί το αν θρώπινο κοπάδι, οι άπλοϊκές ψυχές δέν εύθύνονται πάντα για το παραπτεράτημά τους.

Δέν είμαι κομμουνιστής γιατί άπλουστάτα δέν έχω την άφέλεια να πιστεύω στα πλανερά κηρύγματα. Γιατί ξέρω τα βάθη της σατανικής θρησκείας τους και έχω διαβάσει τις άνήθικες ιδέες του Άρχηγού τους.

Δέν είναι όπως φαίνονται. Αύ το που δείχνουν είναι ή άπαραίτητη μάσκα κάθε καινούργιας άπειλής. Δέν είναι φιλόανθρωποι γιατί δέν πιστεύουν στην άθανασία του άνθρώπινου όντος ούτε στην αξία την άτομική. Περιφρονούν τον άνθρώπο και όταν κάνει πώς φωνάζει δυνατά τον σκοτώνουν. Σιτηρίζονται στις μάξες, στις βάρβαρες πρωτόγονες Άσιατικές ψυχές που τις φανατίζουν με μαεστρία ξεριζώνουν κάθε εύαίσθητη χορδή και σβύνουν κάθε φλόγα ιδανικού. Είναι ψεύτες γιατί δέν έχουν ή την τόλμη να μάς πουν σέκτα και ξεκάθαρα τι πιστεύουν. Μόνο με δικολαβισμούς, με κακόεχνα παραμύθια και γλυκές ούτοπίες μάς ξεγελούν.

Μά βιάστηκαν και αυτό ύπήρξε ή καταδίκη τους. Έδειξαν γλήγορα τα λυσσασμένα δόντια τους, σήκωσαν πρώϊμα τις εκδικητικές γροθιές τους, έχυσαν φθονερά το άνταρτικό φαρμάκι τους. Και έτσι οι καλοπροαίρετοι συνοδοιπόροι, οι εύγενικές και εύαίσθητες ψυχές που πίστεψαν άλλωτε. Τώρα στέκουν περίλειποι και βλέπουν το γκρέμισμα των άπατηλών όνειρων. Τώρα μόνο που μάς ματοκύλισαν και έντυσαν την γλυκειά πατρίδα μας στα μαύρα, τώρα που τα συντερίμια οι τάφοι και τα κλάμματα ξεσκίζουν τις καρδιές μας. Χωρίς να θέλωμε θυμούμαστε νοσταλγικά, τα είρηνικά, αγαπημένα χρόνια. Τα χρόνια της άκμης του έξυπνου και φιλότιμου λαού μας. Ό κομμουνισμός θά σβύση και θά ξεχαστή. Είναι μιá μάστιγα και μιá κατάρα της ειδωλολατρικής άνήθικης έποχής μας. Όμως θά διαβή και θά περάση. Και το ότι είναι γέννημα και θρέμμα της άμαρτωλής πλουτοκρατίας, της ύποκρισίας, και του εκχριστιανισμού έμεις το ξέρουμε. Μά ποτέ προδομένες οι φιλελεύθερες και άνεξάρτητες καρδιές μας που δέν άνέχονται την βία. Ποτέ δέν θά σκύψουν δουλόπρεπα και ταπεινά στους τρελούς δυνάστες του Κρεμλίνου. Ό Μαρξισμός ίσως είναι καλός για τους Ρώσους, για τα πειθαρχικά και μηχανικά όντα της Στέπας. Μά για μάς που μάθαμε από τα μικράτα μας στής λευτεριάς τον καθαρό άέρα. Που έχουμε προγόνους ένα Πλάτωνα και ένα Σωκράτη. Μείς που διδάξαμε σιδόν κόσμο το νόημα της ζωής και του πολιτισμού τα θέτα νάματα, ποτέ δέν θά δεχθούμε, έστω και μικροί, φτωχοί και άνύμποροι. Το Μαρξιστικό δηλητήριο που όποιος το πιη νεκρώνεται και όποιος το ζήσει μετανοιώνει. Πιστεύουμε στο πνεύμα, στην δύναμη του ιδανικού στην λευτεριά και το δρώατο. Διδάσκουν τον παγερό και αίσχρό ύλισμό, την αίσθησιαρχία στις πρωτόγονες μορφές της και την Libibo του Φρόύδ σαν σκοπό της ζωής.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΕΠΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Πρός τον Νομομηχανικόν
Χανίων

Διαβιβάζοντες επί έπιστροφής απόκομμα του έν τη έφημερίδι «Μαχητής» καταχωρηθέντος δημوسیεύματος περί της όδοϋ Βρωσών — Άσκήφου παρακαλούμεν όπως γνωρίσητε ήμϊν εάν και ποίαι τυχόν ένεργειαί κατεβλήθησαν διά το ζήτημα τοϋτο ως και εις ποίον σημείον εύρίσκονται αύται, ως και ποία ή δυνατή λύσις.

Ό Γενικός Διοικητής Κρήτης
Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΗΣ

Πρός την Γενικήν Διοίκησιν
Κρήτης
Γραφείον Τύπου
Ένταϋθα

Λαμβάνομεν την τιμήν, σϋν τη έπιστροφή του απόκομματος της έφημερίδος «Μαχητής», και εις έκ τέλεσιν της ύπ' αριθ. 85781 έ.έ. διαταγής σας ν' αναφέρωμεν ήμϊν ότι ή άσχημία των περί της Δημσίτικης Άγοράς χώρων όφείλεται εις την άδυναμίαν της άποπομπής των παραγκούχων και άλλων πλανοδίων πρό της λήψεως μέτρων προς μεταφοράν αυτών άλλαχού, ως έκ της κοινωνικής μορφής του ζητήματος προβλέπεται όμως ή τοιαύτη μεταφορά δι' άνεγέρσεως ειδικού κτίσματος εις την πλατείαν Σιδηρουργίου έκ του χορηγηθησμένου εις τον Δήμον διατίμου 2 δισεκατομμυρίων.

Ό Δήμαρχος Χανίων
ΑΝΤ. ΗΣΥΧΑΚΗΣ

Ένα άγεφύρωιο χάσμα μάς χωρίζει. Μά μεϊς δέν μπορούμε, οϊκίηρομε, βλέπομε την κατάντια τους και κλαίμε. Είτε θέλουν είτε όχι ο άνθρώπος πλάστηκε για να πιστεύη και να αγαπά. Και όταν του σβύσης την έλπίδα και του πάρης την άγάπη, τον άποκτηνώνεις δυστυχισμένο ναυαγό, κουρέλι τυποτένιο στής τυχής το τρικυμισμένο πέλαγος σκληρά τον βάξης. Να γιατί δέν είμαι κουκουές, να γιατί συχαίνομαι και φτύνω, μιá κοσμοθεωρία άδικη, αίσχρη, ξεφρενιασμένη.

ΜΙΧ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΚΗΣ

ΤΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ 20^{ΟΥ} ΑΙΩΝΟΥ

Ὁμιλία τοῦ κ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ
ἐκ τοῦ Ραδιοφών. Σταθμοῦ Χανίων

Εἰς κάθε κρῖσιμον καμπὴν τῆς πορείας τῆς ἀνθρωπότητος ἡ πάλη μεταξὺ τῶν δυνάμεων τῆς προσόδου καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ τοῦ ἐγκλήματος ἀφ' ἑτέρου, λαμβάνει τὰς πλέον ὀξείας καὶ ἀπροσδοκῆτους μορφάς. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τὸ ἐγκλημα ἀνοίγεται εἰς μέθοδον καὶ ἡ συνομωσία καθίσταται κα νῶν.

Κάθε ἡθικὸς φραγμὸς παραμερίζεται καὶ τὰ πάντα τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν ἀνθρώπων τυραννῶν οἱ ὅποιοι ἀνεξέλεγκτα τῶν σατανικά, ἔχοντες εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τῶν ὁργανῶν μένα καὶ τυφλῶς φανατισμένα στίφη στραγγιλίζουν καὶ ὑποδοὺ λώνουν τοὺς λαοὺς ἐκμεταλευόμενα κατὰ τὸν πλέον σατανικὸν τρόπον ὅλες τῆς δυσχερείας καὶ τῆς ἀντιθέσεως ἀναπτύσσουν τὴν δρᾶσιν τῶν δι' ὅλων τῶν μέσων καὶ μεθόδων.

Χάρις εἰς τῆς ἀδυναμίας καὶ τὴν ἀποσυνθῆσιν μιᾶς καταστάσεως τραυματισμένης καὶ δυσχερῶς, χάρις εἰς τὴν ἀθλιότητα τὴν ὁποίαν ἐπιστάρευσαν πόλεμοι καὶ ἀναστατώσεις, τὰ συνθῆματα τῆς ἀνατροπῆς εὐρίσκουν πρόσφορον ἔδαφος διὰ ν' ἀποδώσουν τοὺς σατανικοὺς καρπούς τῶν.

Συνεπεία τούτου σήμερον ἡ χώρα μας ἡ ὁποία κατὰ τὸν πόλεμον ὑπέστη τὴν μεγαλυτέραν δοκιμασίαν περιέπεσεν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν διηναν τῶν ἀντιθέσεων. Οἱ ἔχθροί τοῦ Ἔθνους ἐκμεταλευθέντες τὴν σύγχυσιν καὶ τὰς δυσχερείας ἐπεχείρησαν δι' ἐντέχνων συνθημάτων νὰ τὴν παρσύρουν καὶ νὰ τὴν ἀφανίσουν. Ἀλλὰ ἡ ἔντονος ἀντίδρασις τοῦ Ἐθνικοῦ μας ὁργανισμοῦ κατὰ τῆς δηλητηριώδους ἐμβολῆς κατώρθωσε νὰ ἐξουδετερώσῃ τὸν κίνδυνον καὶ νὰ συντρέψῃ τὴν ἀπειλήν.

Καὶ αἱ μὲν ὁρδαὶ τοῦ συμμορισμοῦ συνετρίβησαν ὑπὸ τῶν

δυνάμεων τοῦ Ἔθνους ἀλλὰ αἱ ἐκ τοῦ ἀγῶνος συνέπειαι παραμένουν ἀκόμα ὡς τραγικὴ πραγματικότης. Δύο εἶναι αἱ κύριαι αὐταὶ συνέπειαι.

Ἡ ἐρήμωσις τῆς ὑπαίδρου καὶ ἡ ἀπαγωγή 28.000 Ἑλληνῶν παιδῶν. Τὸ πρῶτον εἶναι ἐγκλημα περισσότερον μὲ ὕλικας συνεπείας, τὸ δεύτερον ὁμῶς ἀποτελεῖ τὸ πλέον κτηνώδες καὶ ἀπάνθρωπον ἐγκλημα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τί ἐγκτεται τὸ μέγεθος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐγκλήματος δηλαδὴ τοῦ παιδομαζώματος;

Ἀποτελεῖ βασικῶς παραδεδιγμένην ἀρχὴν διὰ τοὺς πολυτισμένους ἀλλὰ καὶ τοὺς πρωτογόνους ἀκόμα λαοὺς, ὁ σεβασμὸς τῆς μητρικῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης ὡς τοῦ πλέον ἱεροῦ αἰσθηματος. Διότι ἡ μητρικὴ στοργὴ ἔθεωρήθη ὡς τὸ θεμέλιον τῆς ψυχικῆς διαπλάσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ κύριον στοιχεῖον τῆς παιδικῆς ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῆς εὐτυχίας. Ἄνευ αὐτῆς τὸ μὲν παιδί στερεῖται τῆς θερμῆς τῆς μητρικῆς ἀγάπης, ὁ δὲ αὐριανὸς ἀνθρώπος στερεῖται τοῦ ψυχικοῦ αὐτοῦ θερμοκηπίου ὅπου ἀναπτύσσονται καὶ καρποφοροῦν ὅλαι αἱ ἀνθρώπιναι ἀρεταὶ καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἡ ἀνθρωπίνη εὐγένεια.

Στερῶντας τὸ παιδί ἀπὸ τῆς μητρικῆς στοργῆς καταδικάζομεν εἰς πλήρη μαρασμὸν διὰ εὐγενικὸν καὶ ἀνθρώπινον ὑπάρχει εἰς λανθάνουσαν κατάστασιν εἰς τὸ παιδί αὐτό. Πέραν δὲ τούτου ἡ ἀφαίρεσις τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τῆς μητέρας, τὴν στερεῖ καὶ τὴν ἰδίαν, ἀπὸ τὴν μοναδικήν πηγὴν τῆς εὐτυχίας τῆς.

Νὰ λοιπὸν εἰς τί συνίσταται τὸ ἐγκλημα τοῦ παιδομαζώματος. Εἶναι ὁμαδικὴ δολοφονία τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας. Εἶναι μία σατανικὴ ὁργανωμένη προσπάθεια καταστροφῆς τοῦ

ἡθικοῦ στοιχείου ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον καὶ ἐκμηδενίσεως τῆς προσοπικότητος του.

Ὅλαι αἱ ἡθικαὶ ἀξίαι τὰς ὁποίας ὁ Χριστιανισμὸς καλλιεργεῖ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, δολοφονοῦνται μέσα εἰς τῆς νεαρές ὑπάρξεις προτοῦ προλάβουν νὰ μεσιώσουν. Καὶ μέσα εἰς τὴν θολὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τὸ μέγα ἡθικὸν κενόν, ἀνεγείρεται ἡ ὕλιστικὴ πίστις καὶ ἐκτρέφονται ὅλα τὰ κτηνώδη ἔνστικτα.

Τὸ παιδομάζωμα συνεπῶς ἀποτελεῖ τὴν πλέον ὀμὴν ἐκδήλωσιν τῆς σατανικῆς ἀπειλῆς, ἡ ὁποία κρέμαται ὑπεράνω τῆς πολιτισμένης ζωῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος.

Ἀποτελεῖ πρῶτιστον καθήκον σήμερον παντός ἐλευθέρου πολίτου ὁποῦδήποτε καὶ ἂν εὐρίσκειται, νὰ ὑψώσῃ ἀποφασιστικὴν φωνὴν διαμαρτυρίας, ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὅποιοι διαπραττοῦν ἐν μέσῳ 20^{ου} αἰῶνι τὰ τρομερά αὐτὰ ἐγκλήματα. Καὶ ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοὺς σημερινούς ἡγέτας τῶν ἐλευθέρων λαῶν, ν' ἀξιώσουν ἀπὸ τοὺς μεγάλους αὐτοὺς ἐγκληματίας, πρῶτον ἀπ' ὅλα ν' ἀποδώσουν τὰ 28.000 Ἑλληνόπουλα πὸν ἀπήγαγον οἱ συμμορίτες εἰς τῆς χῶρες τῶν. Εἶναι ἀκατανόητον—καὶ διαμαρτυρόμεθα κατὰ τὸν πλέον ἔντονον τρόπον ὡς ἀνθρώποι καὶ ὡς Ἕλληνες—νὰ ὑπογράφονται σύμφωνα βοήθειάς μὲ τὸν Τίτο χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται οὗτος πρωτίστως νὰ ἐπιστρέψῃ τις 11.000 Ἑλληνόπουλα πὸν κρατᾷ στὰ νύχια του. Εἶναι αἰσχρὸς διὰ τὸν δυτικὸν πολιτισμὸν, νὰ ὑπόκειται εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν νὰ διωπραγματεύεται καὶ νὰ βοηθῇ μέχρι χθὲς ἐγκληματίες, οἱ ὅποιοι τοῦλάχιστον δὲν ἐξηναγκασθῇσαν νὰ ἐπανορθώσουν τὰ ἐγκλήματα τῶν. Οὐδεμία πολιτικὴ σκοπιμότης δύναται νὰ καλύψῃ τὴν ἀνευ προηγουμένου αὐτὴν ἡθικὴν καταρράκωσιν.

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΕΞΟΡΜΗΣΙΝ

Διότι ἂν ἡ πολιτικὴ δὲν διέπε-
ται ὑπὸ ἡθικῆς, εἰς τὴν προκει-
μένην ὁμῶς περιπτώσειν δὲν πρό-
κειται πλέον περὶ πολιτικῆς,
ἀλλὰ περὶ ἀγῶνος ζωῆς ἢ θανά-
του μεταξύ δύο κόσμων. Τοῦ
ὕλιστικοῦ καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ.

Καὶ ἀλλοίμονον ἂν ὁ Χριστια-
νικός κόσμος ἐγκαταλείποντας
τὰς ἀρχάς του, ἀρχίσῃ τὰ πιδ
ἀνίερα παζάρια μετὰ τὸν σατανι-
κὸν κόσμον τοῦ ὕλισμοῦ καὶ
τῆς βαρβαρότητος. Τότε ἡ κατάρ-
ρευσις εἶναι μοιραία καὶ μάλι-
στα ἐκ τῶν ἐνδῶ.

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ποὺ ὑπέ-
στημεν μετὰ τὴν ὁμότητα τὰς
μεθόδους καὶ τὰς συνεπείας τῆς
Σλαυοκομμουνιστικῆς τακτικῆς
καὶ σκοπιμότητος, ἔχομεν ἑνὰ
ὑπέρτατον καθήκον ἐναντι τῶν
νεκρῶν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος μας
ἐναντι τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς
ιστορίας μας καὶ ἔναιτι τῶν
σκληρωμένων παιδιῶν μας. Νὰ
βροντοφωνήσωμεν μέχρι τὰ πέ-
ρατα τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἀποκα-
λύψωμεν τὴν τρομακτικὴν ἀπει-
λὴν ἢ ὅποια σήμερον διαγράφε-
ται ἐναντίον αὐτοῦ τούτου τοῦ
ἀνθρώπου ὡς ἀνθρώπου καὶ
ἐναντίον τοῦ πολιτισμοῦ τῆς
ἡθικῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας. Νὰ
ἐνωθῶμεν εἰς μίαν ὑπερτάτην
Ἑθνικὴν ἐνότητα, διὰ τὴν σωτη-
ρίαν τοῦ Ἑθνους καὶ τοῦ πολι-
τισμοῦ μας, καὶ νὰ ἀπαιτήσωμεν
τὴν ἀμεσὸν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπα-
χθέντων παιδιῶν μας.

Ὁ κάθε Ἕλλην πατέρα πρέ-
πει νὰ κάμῃ δικό του τὸ ζήτημα
καὶ νὰ σκεφθῇ τί θὰ ἔκανε καὶ
τί θ' ἀπαιτοῦσε νὰ κάμουν οἱ
ἄλλοι ἂν τὰ παιδιά του ἀπήγα-
γον οἱ συμμορίτες εἰς τὴν Ἀλβα-
νίαν διὰ νὰ τὰ κάμουν Γιαννι-
τσάρους. Καὶ νὰ ἐγερθῇ μετὰ ἱε-
ρόν φανατισμόν καὶ νὰ διακηρύ-
ξῃ πρὸς ὅλον τὸν κόσμον μετὰ
τὴν τὴν ἱερὰν ἀγανάκτησιν, τὸ
πρωταρχικὸν ἡθικὸν αἶτημα τοῦ
Ἑλληνικοῦ Ἑθνους. Δὲν μπο-
ρεῖ τὰ τέκνα ἐνὸς λαοῦ ποὺ ἔ-
δωσε τὰ πάντα εἰς τὸν ἱερόν
αὐτὸν ἀγῶνα, νὰ γίνονται ἀντι-
κείμενον παζαρεύματος καὶ τε-
λικά νὰ ἐγκαταλείπονται. Διότι
ἂν τὸ ἐμπόριον ἀποτελεῖ πρᾶξιν
νόμιμον, ὁμῶς δὲν δύναται νὰ
καταστῇ ἀντικείμενον τούτου
τὰ παιδιά ἐνὸς λαοῦ καὶ μάλιστα
τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Πέραν
τούτου πρέπει νὰ ἀντιμετωπι-
σθῇ ὁ μελλοντικός κίνδυνος ὁ

Ἐνα ἐξαιρετικῶς σημαντικὸν
γεγονός διὰ τὴν ὀλην ἐξέλιξιν
τῆς καταστάσεως εἰς τὴν χώραν
μας διαμορφώνεται τελευταίως
μέσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἰστο-
ρικοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέ-
ρων.

Νέα στελέχη μετὰ ἀδιάβλητον
ἡθικὴν ἀλλὰ καὶ ἰδεολογικὴν
συγκρότησιν, πιστὰ εἰς τὸν ἀρ-
χηγόν μας Σοφοκλῆν Βενιζέλον
ἤρχισαν μίαν ἀληθῶς ἡρωϊκὴν
προσπάθειαν. Νὰ δώσουν μίαν
νέαν πνοὴν εἰς τὸ κόμμα, νὰ
προωθήσουν τὴν ἀναγέννησιν
καὶ τὴν ἀνασυγκρότησιν του καὶ
νὰ ἐμφυσίσουν τὸ ἥ ρ ω ὶ κ ὀ ν
ἐκείνο πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἐ-
δημιούργησε τὴν μεγάλη καὶ εὐ-
τυχὴ Ἑλλάδα.

Εἰς τὸ πνεῦμα, τὴν ψυχὴ καὶ
τὴν συνειδήσιν τῶν στελεχῶν
τούτων, κυριαρχεῖ ἀπολύτως ἕνα
πρᾶγμα. Ἡ σωτηρία καὶ ἡ ἀνα-

στις θὰ προκύψῃ ἀπειλητικὰ ὅτα-
τος, ἐὰν κατορθώσουν οἱ ἐχθροὶ
τοῦ Ἑθνους μας καὶ τοῦ πολι-
τισμοῦ, νὰ κατακραήσουν 28.
000 Ἑλληνόπουλα καὶ νὰ τὰ
καταστήσουν Γιαννιτσάρους.

Εἴμεθα λαὸς μ' ἀτσάλινη καὶ
φλογερὴ ψυχὴ δοκιμασμένοι
στῆς φουρτούνης καὶ τῆς καται-
γίδος.

Γενιὰ ποὺ ξανοίικτικε μέσα
στὰ φουρτουνασμένα πελάγη
καὶ πάλεψε μετὰ τ' ἀγριεμένα κύ-
ματα ποὺ σήκωσαν οἱ μανισμέ-
νοι ἄνεμοι τῶν καιρῶν.

Καὶ νικήσαμε. Διότι ποῖ δὲν
μᾶς ἐγκατέλειψε ἡ πίστις εἰς τὸ
δικαίον τοῦ ἀγῶνος καὶ τὸ μα-
χητικὸν πνεῦμα. Νὰ γιὰ καὶ
τώρα θὰ νικήσωμεν καὶ πάλι,
καὶ θὰ πάρωμεν πίσω τὰ παι-
διά μας.

Γιὰ πιστεύωμεν εἰς τὸ δι-
καίον καὶ γιὰ τὸ ἀγωνισθῶμεν
χωρὶς ἀνάπαυλα μέχρι τῆς τελι-
κῆς Νίκης. Μέχρι νὰ ἐπιστρα-
φοῦν τὰ παιδιά μας στὴν μεγά-
λη τῶν μητέρων τὴν. Τὴν Ἑλ-
λάδα.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιστροφῆς θὰ
εἶναι ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς νίκης
τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς βαρβα-
ρότητος. Τοῦ ἀνθρώπου κατὰ
τοῦ κτήνους. Τοῦ Χριστιανισμοῦ
κατὰ τοῦ Ὑλισμοῦ.

γέννησις τῆς Ἑλλάδος

Γνωρίζουν οἱ τὸ μόνον κόμ-
μα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπω-
μισθῇ τῆς εὐθύνης δι' ἕν τοιοῦ-
τον μεγαλειῶδες ἔργον εἶναι τὸ
Φιλελεύθερον κόμμα καὶ εἶναι
ἀποφασισμένα νὰ διακυβεύσουν
τὰ πάντα διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ
ἔργου τούτου. Μὲ ἀγνόν πατριω-
τισμόν καὶ μετὰ πίστιν εἰς τὸ Φι-
λελεύθερον ἰδεῶδες τὰ νέα αὐτὰ
στελέχη θὰ προχωρήσουν εἰς τὸ
ἔργον τῶν καὶ θὰ ἐνισχύσουν
τὸν Ἀρχηγόν εἰς πᾶσαν προσπά-
θειάν του, πρὸς τὴν κατεύθυν-
σιν αὐτὴν. Ἀλλὰ δὲν θὰ διστά-
σουν οὐδὲ στιγμὴν ν' ἀντεπεξέλ-
θουν κατὰ παντός ὅστις ἀπο-
βλέποντας, εἰς στενοκάδους καὶ
ιδιοτελεῖς σκοποὺς ἤθελε παρεμ-
βάλλῃ ἐμπόδια διὰ τὴν ἐπιτυχί-
αν τοῦ ἔργου τούτου.

Τὰ νέα αὐτὰ στελέχη τοῦ
κόμματος τὰ ὁποῖα ἐκπροσω-
ποῦν πλέον μίαν ὁργανωμένην
εἰς Πανελλήνιον κλίμακα κίνη-
σιν, εἶναι ἀποφασισμένα νὰ ὑ-
ποστηρίξουν μίαν θαρραλέαν
ἐκκαθάρισιν ἐντὸς τῶν κόλπων
τοῦ κόμματος καὶ μίαν πλήρη
ἀνανέωσιν τῆς ἡγεσίας, ὥστε νὰ
παρέχονται ὅλαι αἱ ἐγγυήσεις
ὅτι πρόγραμμα καὶ διακηρύξεις
τοῦ κόμματος δὲν θὰ παραμέ-
νον μόνον εἰς τὸ χαρτί.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην μιᾶς
ζωντανῆς καὶ ἀποφασιστικῆς ἡ-
γεσίας. Ἐχει ἀνάγκην ἐνὸς Κι-
νήματος Ἑθνικῆς Ἀ-
ναγεννήσεως. Ὁ Ἕλληνας
κόσμος λαὸς κρατᾷ σήμερον γερά
στὰ χεῖρια τὸν τῆ σκαπάνη, ὁ-
πως ἐκράτησε καὶ τὸ δῖπλο καὶ
ἀναμένει μίαν ἐμπνευσμένην
καὶ ἡρωϊκὴν ἡγεσίαν.

Μίαν ἡγεσίαν ἱκανὴν νὰ πραγ-
ματοποιήσῃ μίαν ἀληθῆ δημο-
κρατικὴν ἐπανάστασιν. Ἐπανά-
στασιν ἢ ὁποῖα θὰ κτυπήσῃ ἀ-
λύπητα κάθε τι τὸ σάπιο, τὸ
διαλυτικόν, τὸ ἀναρχικόν καὶ
θὰ χαράξῃ καὶ θὰ ἐπιβάλλῃ τὸν
νόμον ὅστις θὰ κατοχυρώσῃ
τὸν προκοπὴν καὶ τὸ δικαίον
παντὸς τιμίως ἐργαζομένου. Ἐ-
πανάστασιν ἧς ὁποῖας οἱ ἐκπρό-
σωποι, πορεῖς τῆς διδασκαλίας
Λαϊκῆς θελήσεως, θὰ εἶναι εἰς
θέσιν ἐν ἀνάγκῃ νὰ κλεισθοῦν
ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς Βουλῆς
(Συνέχεια εἰς τὴν 16ην σελίδα)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Ο ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

Ἐπίτροπος χρόνια πολλά στήν Ἐκκλησία τῆς Παναγίας τὴν ὁποῖαν καυχᾶται πῶς ἔκτισεν ἀπὸ ἐράνους πού ἔκαμε μὲ τὸν Ἀλύπιο τὸν Ἀγιονορίτη καλόγερο ἀπὸ τὴ Κίσοσμο μέχρι στὰ Ρεθεμνιώτικα καὶ στήν Ἀμερική, πού ἔγραψε στοὺς χωριανούς γιουτὴ τὴ δουλειά.

Ἡ καμπάνα, πού λέει πῶς τὴν ἔφερε ἀπὸ τὸ Τριέστη, εἶναι ἀφιέρωση δική του καὶ τὸ γράφει καὶ ὁ κώδικας τῆς ἐκκλησίας. Μὰ ὅταν ἔξαιτίας τοῦ παπᾶ ἦλθαν σὲ διχόνοια μὲ τοὺς χωριανούς πού καλὰ καὶ σώνι ἐθέλαν νὰ τὸν σηκώσουν ἔξω ὁ Μπάρμπα Στελῆς—ἔτσι τὸν ἔλεγαν—τὸν εὗρισκεν καὶ ἐκκλησιοπρεπῆ, καὶ ἱεροπρεπῆ, καὶ ἀπὸ ἓνα πείσμα οἱ χωριανοὶ τὸν βγάλανε καὶ ἀπὸ ἐπίτροπο καὶ δῶκανε τὸ δίσκο σὲ ἄλλο, τὸ γέρον Δημήτρη, ὁ Μπάρμπα Στελῆς, κατέβασε τὴ καμπάνα καὶ τὴν πῆγε στὸ σπῖτι του καὶ ἐτοιμάζεται νὰ χαλάσῃ καὶ τὸ μεζάρι του μὲ τὴ μαρτυρῆνι πλάκα πού ἔκτισε μέσα στὸν αὐλόγυρο τῆς ἐκκλησίας καὶ ἔχει χαραγμένη κατὰ παραγγελία ἡ μᾶλλον καθ' ὑταγόμενον τὴν παρακάτω ἐπιγραφὴν:

«Ἐνταῦθα κεῖται Στυλιανή... καὶ ζητεῖ μία συγχώρεσι ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ ἐχθρούς ζώντας καὶ τεθνεότας καὶ χαιρετᾷ τοὺς φίλους του». Μὰ ἡ διχόνοια πού μπῆκε στὸ χωριὸ δὲν ἐννοεῖ νὰ οὐβύσῃ ἐξ αἰτίας τοῦ ἱερέως καὶ οἱ χωριανοὶ εἶναι διαιρεμένοι σὲ δυὸ πάρτες καὶ τὸ φανατισμὸ καὶ τὸ πείσμα ἦλθε νὰ δυναμώσῃ τὸ κατέβασμα τῆς καμπάνας.

Καὶ ἔχουν συνεννοηθεῖ. Τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ ἀπολούτρουγα θὰ πᾶνε ὅλοι μαζί στὸ σπῖτι τοῦ Ἐπιτρόπου νὰ τὸν πάρουν κοίμῃ μὲ τὸ καλὸ καὶ μὲ τὸ κακὸ καὶ ἀπὸ πού θέλει ἄς πῖνῃ τὸ νερό του ὁ Μπάρμπα Στελῆς. Εὐτυχῶς πού νωρὶς ἦλθε τὸ πράμα στ' αὐτιά τοῦ Δεσπότη καὶ ἡ μετὰ βραδίς του ἐπὶ τόπου ἔδωσε τὴ λύσι: Νὰ σηκωθῇ ὁ παπᾶς μιᾶς πού δὲν τὸν

θέλει τὸ χωριό, νὰ ξανακρεμάσῃ τὴ καμπάνα μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια ὁ Μπάρμπα Στελῆς καὶ νὰ πάρῃ τὸ Δισκάρη τῆς ἐκκλησίας πάλι πίσω καὶ νὰ βασιτᾷ καὶ τὸ γκιουλιστάνι μὲ τὸ ἀνθόνερο στήν ἑορτὴ τοῦ ἁγίου, στὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὴν Ἀνάστασι καὶ τοῦτο σὰν ἀναγνώριση τῶν ἐξαιρετικῶν του ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν.

Γι' αὐτὸ θὰ τὸν δῆτε κάθε τέθιοια μίρα σοβαρὸν μὲ μιὰ χνουδάτη κάσκα Μεξικάνικη πού τοῦ στείλανε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ πού μοιάζει ἀπαράλλακτα μὲ τσερκέζικο κοῦκο καὶ ἐκεῖνος τὴ λέει κάκα, μὲ τὴ σαλβαρόβρακα μιὰ βράκα ἀπὸ χασέ πού τρίζει ἀπελπιστικὰ στὸ πέραςμά του καὶ ἔχει καὶ ὁμορφὴ γυαλάδα, γιατί τὸ σαλβάρη πού εἶχε τὸ χρώμα τοῦ ἑλῆας τὸ φύλλο τὸ γαμπρῖκιό τοῦ τὸ κλέψανε ὅτι πέθανε ἡ πρώτη του γυναῖκα ἢ μακαρίτισσα ἢ θεία καὶ λένε πῶς πουλήθηκε καὶ στήν Ἀγορά, μπροστὰ στὸ Ἀναλόγιο νὰ ψέλνει ἀπόξω ὅτι ξέρεи καὶ ὅταν τοῦ καπνίσῃ, ἀδιάφορον ἂν εἶναι ἡ ὥρα τοῦ ἡ καμμιὰ καταβασίᾳ ἢ κανένα ἀπολυτήκιον καὶ τὸν Παπᾶ νὰ τοῦ φωνάζει ἀπὸ τὸ ἱερὸ πῶς δὲν εἶναι ὥρα, μὰ κείνος δὲν ἐννοεῖ νὰ παύσῃ ὅξω νὰ τὰ πῇ.

Τὸν θυμᾶμαι μιὰ φορὰ πού γινότανε ἓνας γάμος πού οἱ καλεσμένοι ἦσαν πολλοὶ καὶ μετὰξὺ αὐτῶν καὶ ὁ Μπάρμπα Στελῆς μὰ καὶ πού ἐκτός ἀπὸ τοὺς λαϊκοὺς ἦσαν καὶ 3 παπάδες πού ἔλαβαν μέρος στὸ μυστήριον. Σύμφωνα μὲ τίς συνήθειες τοῦ τόπου εἰς τὸ τραπέζι κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ μυστηρίου βάζουν τόσα κουλούρια ὅσοι εἶναι οἱ παπάδες καὶ ἓνα γιὰ τὸν ψάλτη.

Μὰ στήν περίπτωσιν αὐτῇ ἐνῶ ἔπρεπε νὰ βάλουν 4 βάλανε μόνον 3 πράμα πού τὸ πρόσεξε ὁ Μπάρμπα Στελῆς καὶ ὅτι οἱ παπάδες ἄρχισαν νὰ ψέλνουν πετᾶτε καὶ κείνος στὴ μέση λέει τὸ πάτερ ἡμῶν χωρὶς καθόλου νὰ εἶναι ἡ σειρά τοῦ ἀρχαῖ ἓνα κουλοῦρι καὶ δρόμο ἐνῶ ὁ κό-

σμος πῆγε νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὰ γέλια. Εἶχε ὑπολογίσει ὅτι ἐκεῖνος πού θάμενε ρέστος θὰ ἦταν ἐκεῖνος καὶ τὰ κανόνισε μιὰ χαρὰ προτοῦ εἶναι ἀργὰ καὶ εἰς βάρος τοῦ παπᾶ Θεοδόση πού τὴ φυσᾷ καὶ δὲν κρυώνει.

Αἶ δὲν τὸν εἶδαμε πλεῖα παρὰ τὸ βράδυ στὴ τάβλα.

* *

Ὁ Βασιλικὸς δρόμος πού πάει κατὰ τὸ Ρέθεμνος καὶ τὸ Ἡράκλειον πέρασε ἀπὸ τὸ χωριὸ ἐκεῖνο καὶ τὸ χωριὸ ὁλοένα μεγαλώνει καὶ ἀπλώνεται καὶ ὁ Μπάρμπα Στελῆς λέει στοὺς χωριανούς σὰν ἱεροπρεπῆς πού εἶναι καμαρώνων «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐν τῇ ἄμφοις θάλασσας» παρ' ὅλον πού τὸ χωριὸ εἶναι μεσογειακὸ καὶ δὲν ἔχει ἄμμο καθόλου.

Μὰ ὅσο μεγαλώνει τὸ χωριὸ ἢ Ἐκκλησία καὶ τὸ Σκολεῖο στενεύουν.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ καινούριος παπᾶς πού βλέπει μακριὰ καὶ ὅξω ἀπὸ τὴ μύτη ἔχει θεμελιώσει μιὰ καινούρια ἐκκλησία σὲ Βυζαντινὸ σχέδιο καὶ τὸ ἔργον προχωρεῖ κοθημερινῶς.

Ὅλοι οἱ χωριανοὶ συνορίζονται τώρα ποῖος νὰ δώσῃ τὰ περισσότερα καὶ ποῖος νὰ φέρῃ ἀπὸ τὸν ἔρανο τὰ περισσότερα λεπτὰ καὶ ὁ Μιχάλης πού εἶναι πολὺ πονηρὸς ἔχει διαδόσει πῶς ἂν ὁ παπᾶς τὸν ἀφήσῃ νὰ κτίσῃ τὸ μεζάρι τοῦ στὴ πόρτα τῆς ἐκκλησίας θὰ δώσῃ 10 λίρες καὶ ὅτι ὁ Χοντρογιώργης θὰ τοῦ φέρῃ μιὰ μαζαρόπετρα ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο πού τοῦ τὴν χάρισε ὁ Δήμαρχος ὅταν χαλοῦσαν τὰ μεζάργια γιὰ τὰ κάμουν τὸν κῆπον, νὰ τὴν στέψῃ στὸ μεζάρι. Καὶ ὁ Μπάρμπα Στελῆς πού ἐννοεῖ πάντα νὰ εἶναι μπροστάρης οὐστὶ χωριὸ προτείνει στὸ παπᾶ ὅτι ἂν ἴον ἀφήσουν ἐκεῖνο νὰ κτίσῃ στὴ πόρτα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄς κτίσῃ ὁ Μιχάλης στὸ ἱερὸ, θὰ βάλῃ ἓνα ρολόι στὸ καμπαναριὸ τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι χρησιμὸν καὶ περὶ διὰ τοὺς γεωργούς γιὰ νὰ τρῶνε τὸ κολατσό καὶ τὸ μεσημέρι ὅταν δουλεύουν

στο ζευγάρι και συγχρόνως διαπραγματεύεται με τόν Χοντρογιώργη εκεί που θά φέρη μιὰ μεζαρόπετρα νά φέρη δυό μὰ ἡ δική του νά εἶναι καλλίτερη καὶ νάχη γύρω ἀπὸ τὸ φέσι τυλιγμένο σαρκίκι πού νά μοιάζῃ ἀπαράλλαχτα μὲ τὴ δική του κάκα καὶ κεῖνος θά βάλῃ νά γράψουνε τὴ σύστασή του στὸ μέρος πού εἶναι ἡ τούρκικη οὐστασι.

Μὰ ὥς ἦιανε ἐπόμενοιο ὁ παπᾶς δὲν ἐβελημάτισε παρ' ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Ἐπιτρόπου διὰ καὶ σὴν Εὐαγγελιστρα στοῦ Φρέ τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ ὁ Τάφος τοῦ Ἐπισκόπου Μπραουδάκη εἶναι σὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὁ Μπαρμπας Στελῆς μὲ τόν ἱερέα εἶναι τώρα ἄσπονδοι ἐχθροὶ ἀπὸ ἄσπονδοι φίλοι καὶ δὲν πατεῖ καθόλου σὴν ἐκκλησία καὶ πού σὰν μεταλαβαίνει πηγαίνει στὸ διπλανὸ χωριὸ στοῦ Παπᾶ Μανώλη τοῦ ὁποίου ἐθαύμασε τὴ τάξι καὶ τὴν ὁμορφὴ ὅπως λέει. Καὶ ὅταν περνᾷ ἀπὸ τὸ δρόμο ὁ ἱερεὺς πού εἶναι τὸ ντουκιάνι τοῦ Δημήτρη πού πίνει μέσα ὁ μπάρμπα Στελῆς μὲ τὸ Σταθρο τὸ Δασικὸ ἐκεῖνος τὸν σκουντὰ γιὰ τὰ γελά, ὁ μπάρμπα Στελῆς κουνεῖ εἰρωνικά τὴν κεφαλὴ ἐνῶ κοιτάζει τίς μεζαρόπετρες πού κοιτώνται ἀκόμα ἐξω στὸ δρόμο καὶ πού οὔτε ὁ Μιχάλης οὔτε ἐκεῖνος τίς ἐχρησιμοποίησεν γιὰ τὸ παπᾶς οὔτε μεζάρια οὔτε μεζαρόπετρες θέλει σὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας καὶ πού ἔχουγ ἐπάνω τὴ τούρκικη οὐστασι ἀκόμη Δερβῆ Ἐφένδης Πρασσιανός καὶ Χουσεῖν Βένης Ἀδελιανός καὶ μουρμουρίζει «Τὶ περιμένεις ἀπὸ τέθσιο παπᾶ πού θυμᾶται τὸ γάμο τῆς μάινας καὶ ἦτανε ὅλο τσερῶνια τὰ πόδια της, ἄς ὀφεται πού ἐστράβωσε τὴν ἐκκλησία».

Καὶ πραγματικὰ ἓνα μεζάρι μὲ μιὰ μεζαρόπετρα σὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας θά εἶχε τὸ γούστο του.

Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ

Διατὶ οἱ "οὐμμάχοι," Ἀμερικανοὶ δὲν ὑπεχρέωσαν τὸν Τίτο νὰ μᾶς ἐπιστρέψῃ τὰ ἐλληνόπουλα πού κρατᾷ πρὶν τοῦ δώσουν βοήθειαν ;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΜΕΤΑΞΙΝΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΜΑΣ Ἡ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, (τοῦ ἀντιποκριτοῦ μας).—Εἰς τὴν πλατείαν Ἀριστοτέλους καὶ ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων ἐγένετο ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ἡ παράδοσις τῆς ὑπὸ τῆς Δεγεῶνος τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τοῦ τμήματος Πενσυλβανίας δωρηθείσης Ἀμερικανικῆς Σημαίας εἰς τὴν Ἑνωσιν Παλαιῶν Πολεμιστῶν καὶ Νέων Πολεμιστῶν Μακεδονίας καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῆς καταστραφείσης τοιαύτης ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Εἰς τὴν Πλατείαν Ἀριστοτέλους παρετάχθησαν αἱ φάλαγες τῶν Παλαιῶν καὶ Νέων Πολεμιστῶν εἰς σχῆμα Π. πλαισιού μενον ἀπὸ τιμητικὰ ἀποσπάσματα στρατοῦ καὶ Ναυτικοῦ εἰς τὸ κέντρον δὲ τῆς παρατάξεως ἔλαβε θέσιν ἡ Διοίκησις τῆς Ἑνώσεως μετὰ τῆς π. λευκῆς τῆς Σημαίας. Ἐπίσης ἀντιπροσωπεύει ὅλοι τῶν Ὁργανώσεων καὶ τῶν Προσκόπων παρετάχθησαν εἰς τὴν πλατείαν μετὰ τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς καὶ τῆς τοῦ Παπαφείου Ὁργανοτροφείου. Ἐπίσης χιλιάδες λαοῦ παρηκολούθησαν τὴν σεμνὴν καὶ συγκινητικὴν τελετὴν.

Εὐθὺς μετὰ τὴν παρέλασιν τῶν ἐπισήμων ὁ Γενικὸς Πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. Φλάαντ ἐν καταφανῇ συγκινησει παραλαβὼν τὴν μεταξίνην Ἀστερώσαν καὶ ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἐπισήμων καὶ λαοῦ παρέδωκεν ταύτην εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Νέων καὶ Παλαιῶν Πολεμιστῶν Μακεδονίας κ. Ντόζην συνοδεύσας τὴν παράδοσιν μὲ τὴν κάτωθι προσφώνησιν.

Οἱ Παλαιοὶ Πολεμισταὶ τῆς Μακεδονίας μοῦ ἐξήτησαν νὰ παραδώσω τὴν Σημαίαν τὴν ὁποίαν προσέφερον πρὸς αὐτοὺς Οἱ Παλαιοὶ Πολεμισταὶ τῆς Ἀμερικῆς τοῦ τμήματος Πενσυλβανίας εἰς ἀντικατάστασιν τῆς Σημαίας ἡ ὁποία παρεδόθη ὑπὸ

τοῦ αὐτοῦ τμήματος κατὰ τὸ 1938 καὶ κατεστράφη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι ἀκόμη μιὰ ἀπόδειξις τῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας τὰ ὁλοκληρωτικὰ κράτη ἐπέφερον εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Κατέσχεψαν ἓνα σύμβολον, τὸ ὁποῖον συμβολίζει τὴν ἐλευθερίαν χωρὶς νὰ ἐννοοῦν διὰ τὴν ἐλευθερίαν δὲν εἶναι πρᾶγμα ὑλικὸν ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ζῇ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἕλληνες Παλαιοὶ Πολεμισταὶ πρέπει νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι διὰ τὴν δρᾶσιν εἰς δλους τοὺς πολέμους τοὺς ὁποίους ἡ Πατριὰς διεξήγαγεν καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε τώρα νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ παραδώσω εἰς τὰ τιμημένα χεῖρα Σας τὴν Σημαίαν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Εὐθὺς ἀμέσως ἡ Στρατιωτικὴ Μουσικὴ ἀέκρουσε τοὺς Ἐθνικοὺς ὕμνους τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Ντόζης παρέδωκεν ταύτην εἰς τὸν πρὸς τοῦτοιοις ὁρισθέντα σημαιοφόρον.

Ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων καὶ ἐκδηλώσεων ἐπὶ κεφαλῇ, τὰς δύο Σημαίας Ἑλληνικὴν καὶ Ἀμερικανικὴν τὰ τιμητικὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἡ φάλαγξ τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως κατηνθύνθη εἰς τὸ φρούριον τοῦ Α. Πύργου ὅπου ἐγένετο ἡ ὑποστολὴ τῆς Σημαίας.

Ἡ ἀνωτέρω τελετὴ μετεδόθη ἐκ τῆς πλατείας Ἀριστοτέλους διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν Θεογνίκης Ἀθηνῶν καὶ Ν. Ὑόρκης.

ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΚΗΣ

Πρέπει νὰ ἐνισχύωμεν τὸν συνεργατισμὸν ὥς καὶ πᾶσαν δημιουργικὴν ἢ ἐπιχειρηματικὴν πρωτοβουλίαν.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπιστολήν τὴν ὁποίαν ἐλάθομεν πρὸ ἡμερῶν καὶ ἣ ὁποία θεωροῦμεν ὅτι ἐκφράζει δικαιοσύνην παράπονον τοῦ ἡρώϊκου Σώματος τῆς Ἀγροφυλακῆς.

Κύριε Διευθυντά

Παρακολουθῶ μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὸν Ἀγαπητό ΜΑΧΗΤΗ πού ἀγωνίζεται διὰ τὰ δίκαια αἰτήματα τοῦ Ἀγρότου καὶ Ἀγροφυλακῆς ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ κ.κ. Ἀρμόδιοι δὲν φαίνεται νὰ συγκινουῦνται. Ἰδοὺ ἓνα παράδειγμα.

Οἱ Ἀγροφύλακες Σελίνου ἔχουν νὰ πληρωθοῦν ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον καὶ οὔτε ἔχουν ὑπ' ὄψει τοὺς νὰ μᾶς δώσουν τοὺλάχιστον τώρα γιὰ τίς ἐορταῖς ἓνα μισθὸ νὰ πάρουμε τὰ δελεῖα τροφίμων μας. Ἐν ὀλίγοις καὶ ἐμεῖς ἐὰν θὰ κάν.με συχνὰ ἀπεργίες, ἀσφαλῶς θὰ μᾶς ἐλάμβανον

ὑπ' ὄψει, ἀλλὰ ὡς ἄνθρωποι συνειδητοὶ περιφερωμένθα νυχθημερόν γυμνοί, πεινασμένοι καὶ ἀσπλοὶ καὶ κινδυνεύει ἡ ζωὴ μας κάθε στιγμὴ καὶ οὐδεμίαν σημασίαν μᾶς δίνουν. Μᾶς κάνει δὲ ἐντύπωση πῶς ὑπάρχουν λεπτὰ καὶ πληθύνονται οἱ οἱ προϋστάμενοί μας κ. κ. Ἀγρονόμοι, Γραμματεῖς, Ἀρχιφύλακες καὶ γιὰ τοὺς δυστυχεῖς Ἀγροφύλακες δὲν ὑπάρχει ἔλεος. Ἐχομεν καὶ βουλευτὰς ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν πάρει μέχρι σήμερον στὰ σοβαρὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀγροφυλακῆς. Αὐτοὶ θὰ μετανοήσουν πρῶτοι. Ἀλλὰ ἄς ἐλπίσωμεν! ὅτι ἴσως μᾶς δώσουν ἓνα μισθὸ τουλάχιστον τώρα νὰ πάρουμε ἓνα μισθὸ τουλάχιστον γιὰ τὰ παιδιὰ μας, ἀπὸ ἐκεῖνα πού ἔχομεν νὰ λάβωμεν. Γεν. τοὺς ζητᾶμε ἐλεημοσύνη ἀλλὰ τὸν κόπον πού ἔχομεν ἐργασθῇ πρὸ πολλοῦ.

Εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων
ΕΝΑΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΞ
ΣΕΛΗΝΙΩΤΗΣ

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΕΞΟΡΜΗΣΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 13ης σελίδος)

ἐπὶ ἡμέρας καὶ νὰ μὴν ἐξέλθουν ἐὰν δὲν δώσουν εἰς τὴν Πατρίδα μας μίαν ἡρωϊκὴν νομοθεσίαν.

Ἐπανάστασιν ἡ ὁποία θὰ παρῶσιν εἰς κάθε τομέα τῆς Ἑθνικῆς μας ζωῆς νέους καὶ ἡθικά συγκρατημένους ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι θὰ καταστοῦν οἱ ἐμπνευσταὶ τοῦ νέου πνεύματος καὶ τῆς νέας Ἑθνικῆς μας ἐξορμήσεως. Τὸ Φιλελεύθερον κόμμα εἶναι συνηθισμένον εἰς τοιοῦτον εἶδος ἐξορμήσεως. Διότι εἶναι μέσα εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ὑπόστασιν του.

Ἡ ὁμάς αὕτη τῶν νέων στελεχῶν ζητᾶ πρὸς τὸ παρόν ἀπὸ τὸν Ἀδελφόν τὴν συγκρότησιν ἑνὸς Πανελληνίου συνεδρίου τοῦ κόμματος εἰς τὸ ὁποῖον θὰ λάβουν μέρος ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν ἐργαζομένων. Τὸ συνέδριον τοῦτο θὰ χαράξῃ τὰς γραμμὰς καὶ θὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐν συνεχείᾳ θ' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τοῦ κόμματος. Μόνον οὕτω παρέχονται αἱ

μεγαλύτεραι ἐγγυήσεις καταρτισμοῦ προγράμματος πλέον θετικού καὶ ολοκληρωμένου. Καὶ μόνον οὕτω θὰ ἐγκαινιασθῇ μίαν νέα τακτικὴ ἡ ὁποία ἐγγυᾶται πολλὰ.

Δεύτερον αἶτημα τὸ ὁποῖον ἡ ὁμάς τῶν Νέων προβάλλει βασιζομένη εἰς τελευταῖαν διακήρυξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, εἶναι νὰ προωθηθοῦν νέα στελέχη ἡθικῶς καὶ ἰδεολογικῶς συγκρατημένα καὶ ἱκανά. Διότι μόνον οὕτω τὸ πρόγραμμα δὲν θὰ μείνῃ στὰ χαρτιά.

Τὰ δύο αὐτὰ αἰτήματα θεωροῦνται ἐντελῶς βασικά καὶ ἀναμενόμενα ὅτι θέλουν τύχη τῆς πλήρους ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὡς καὶ παντὸς ὀγιῶς σκεπτομένου Φιλελευθέρου.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ

(Συν. χεῖρα ἐκ τῆς 4ης σελίδος)

[πεδίον

Κανένας λόγος δὲν εἰπώθηκε κανεὶς δὲν ὕψωσε μνημεῖον. Γράφει ἡ ποιήτρια.

«Κι' αὐτὸς σιὸν ὕπνο τὸ βαθύ μέσα σιὸ μνήμα τὸ πικρὸ τοῦ Χαμογελάει στὴ σκιά πού βλέπει πάντα σι' ὄνειρον».

Γράφει στὴν «Ἐθν. Φωνή».

«Κι' ἐκεῖνα μέσ τὸν ὕπνο τοὺς τὸ μαῦρο τὸ βαθύ

Κάτω ἀπὸ τὸ κρύο χῶμα τὸ [πικρὸ τοὺς Χαμογελοῦνε στὴ σκιά πρὶν [νὰ χαθῇ πού τότε κάνει εὐτυχισμένο [τ' ὄνειρό τοὺς».

Οἱ προσπάθειες ἀλλαγῆς διδουν ἀκόμη κάτι πρόστυχο στὴν κλεψιά γιὰτὶ παραμορφῶσιν τὸ ποίημα. Ὅλα τὰ 8 τετράστιχα τοῦ ποιήματος ἔχουν ἀντιγραφῇ.

Συνάντησα τὸ δάσκαλο κ. Πλατσάκη ὁ ὁποῖος εἶχε ἀντιλῆφθῇ κι' αὐτὸς τὴν κλεψιά. Ἦταν ἔξω φρενῶν. Ἡ κόρη τί λέει;

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΗ ΕΝΤΟΝΩΤΕΡΟΣ

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ πρωτοβουλία τῆς Ἐκκλησίας μας πένθους διὰ τὰ ἀρπαγέντα Ἑλληνόπουλα ἀπέδειξε πόσον βαθειὰ αἰσθάνεται τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Ἀλλὰ οἱ κτηνάνθρωποι πού τὰ κατακρατοῦν δὲν ἔχουν ψυχὴν πού νὰ συγκινεῖται μὲ τοιαύτας ἐκδηλώσεις καὶ πρέπει ὁ ἀγὼν νὰ ἐξακολουθῶσιν ἐντονώτερος μέχρις ὁριστικῆς ἐπιτυχίας.

Ο "ΜΑΧΗΤΗΣ,"

ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗ-
ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΟΥ ΕΥΤΥ-
ΧΕΣ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

1950